

Wyjaśnienia Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii

w sprawie przepisów rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie standardów technicznych wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w kontekście pytań, jakie w tym zakresie sformułowali przedstawiciele Służby Geodezyjnej i Kartograficznej oraz wykonawcy prac geodezyjnych i kartograficznych

Ilekróć w niniejszym dokumencie jest mowa o:

- 1) Prawie geodezyjnym i kartograficznym – rozumie się przez to ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287);
- 2) rozporządzeniu (bez bliższego określenia) – rozumie się przez rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie standardów technicznych wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

Pytanie/problem do § 2

Nie ma bezpośredniej definicji osnowy pomiarowej.

Wyjaśnienie GUGiK

Pojęcie osnowy pomiarowej zostało szczegółowo zdefiniowane w § 4 ust. 2 i 3 oraz w rozdziale 3 rozporządzenia.

Pytanie/problem do § 3 ust. 4

W związku z wymogiem zapisywania wyników pomiarów kierunków i kątów z precyzją do 0,0001g, jak należy rozumieć inne przepisy rozporządzenia określające wymaganą dokładność pomiaru kierunków i kątów; co z instrumentami pomiarowymi o mniejszej możliwości odczytu kąta niż 0,0001g?

Wyjaśnienie GUGiK

§ 3 ust. 4 rozporządzenia określa maksymalną precyzję zapisu wyników pomiarów kątowych (0,0001g), co nie jest równoznaczne ani z dokładnością odczytu, ani z dokładnością pomiaru kierunku (kąta).

Wymagane dokładności pomiaru kątów (błędy średnie pomiaru kątów) przy wykonywaniu pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych wynikają z przepisów § 17 ust. 2 pkt 4 lit. b, § 33 ust. 2 oraz § 42 ust. 1 pkt 2 ww. rozporządzenia.

Pytanie/problem do § 6 ust. 1

Czy na mocy § 6 ust. 1 przeniesiono obowiązek z ośrodków dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej na wykonawcę przeprowadzania analiz przydatności materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego? Na czym ma polegać ta analiza i w jakiej formie ma być przedstawiona?

Czy wykonawca prac geodezyjnych i kartograficznych oznacza geodetę uprawnionego?

Wyjaśnienie GUGiK

Zgodnie z treścią § 6 ust. 1 wykonawca decyduje po przeprowadzeniu odpowiedniej analizy, w jakim zakresie wykorzystuje do wykonania zleconych mu prac geodezyjnych i kartograficznych materiały zgromadzone w PZGiK, a w jakim zakresie pozyskuje

niezbędne dane w drodze własnych geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych. Analiza, o której mowa w tym przepisie powinna być przeprowadzona pod kątem przydatności materiałów PZGiK dla konkretnego opracowania, mając na względzie ich dokładność, aktualność i kompletność.

Przepisy rozporządzenia co do zasady nie precyzują metodyki przeprowadzania analizy, o której mowa w § 6 ust. 1, z wyjątkiem analiz, o których mowa w § 65, 67 i 68, odnoszących się do punktów granicznych oraz innych szczegółów terenowych I grupy, a także pól powierzchni działek ewidencyjnych.

Przez wykonawcę prac geodezyjnych i kartograficznych należy rozumieć podmioty, które zgłosiły te prace zgodnie z art. 12 Prawa geodezyjnego i kartograficznego.

Pytanie/problem do § 7 ust.1 pkt 1

Czy zgodnie z treścią § 7 rozporządzenia należy wymagać, aby wykonawcy prac geodezyjnych obejmowali wywiadem terenowym wszystkie punkty graniczne w całym zakresie opracowania, również przy wykonywaniu map do celów projektowych?

Czy sporządzona mapa wywiadu terenowego jest częścią operatu technicznego?

Na podstawie jakich dokumentów otrzymanych z PZGiK (mapy ewidencyjnej czy danych archiwalnych – np. szkiców) należy wykonać identyfikację znaków granicznych? Czy o zakresie tej identyfikacji decyduje wykonawca pracy w zależności od jej asortymentu?

Czy przy wykonywaniu pomiarów inwentaryzacji powykonawczej należy też wymagać wykonania wywiadu terenowego?

Wyjaśnienie GUGiK

Wywiad terenowy, o którym mowa w § 7 ust. 1 poprzedza wykonanie wszystkich geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych w tym również mających na celu geodezyjną inwentaryzację powykonawczą. Jest czynnością przygotowawczą do tych pomiarów. Zgodnie z treścią przywołanego przepisu wywiad terenowy ma na celu:

- 1) identyfikację w terenie punktów osnowy geodezyjnej oraz znaków granicznych;
- 2) porównanie treści materiałów PZGiK ze stanem faktycznym;
- 3) pozyskanie informacji o terenie, który ma być objęty pomiarem, mających znaczenie dla zakresu planowanych prac geodezyjnych.

Przedmiotem identyfikacji, o której mowa w pkt 1, są:

- znaki graniczne, które planowane są do pomiaru lub przewidziane są do wykorzystania w ramach danego opracowania,
- punkty osnowy geodezyjnej przewidywane do wykonania pomiaru.

Identyfikacji dokonuje wykonawca na podstawie dostępnych materiałów PZGiK, które umożliwiają jednoznaczne przyporządkowanie istniejących na gruncie znaków osnowy geodezyjnej oraz znaków granicznych do odpowiednich punktów osnowy geodezyjnej oraz punktów granicznych opisanych w dokumentacji PZGiK.

Mapę zawierającą wyniki wywiadu terenowego wykonawca załącza do operatu technicznego.

Pytanie/problem do § 8 pkt 2

Proszę sprecyzować, w jaki sposób geodeta ma określić strefę zakłóconego pomiaru, gdy brak w bezpośredniej bliskości emitera fal elektromagnetycznych punktów osnowy oraz uprzednio pomierzonych szczegółów I grupy w celach porównawczych? Czy można określić strefę oddziaływania w metrach od poszczególnych urządzeń emitujących fale elektromagnetyczne?

Czy zapisy § 8 ust. 2 dotyczą także linii energetycznych niskiego napięcia?

Wyjaśnienie GUGiK

Przepisy § 8 określają niezbędne warunki, jakie muszą być spełnione, aby wykonawca podjął decyzję o zastosowaniu do wykonania geodezyjnego pomiaru sytuacyjnego lub

wysokościowego metody precyzyjnego pozycjonowania przy pomocy globalnego systemu nawigacji satelitarnej (GNSS).

Ustalenie, czy sygnały emitowane przez satelity nie są zakłócone przez urządzenia emitujące fale elektromagnetyczne jest zadaniem wykonawcy, które może być zrealizowane np. w drodze pomiarów kontrolnych punktów osnowy geodezyjnej, znajdujących się w sąsiedztwie tych urządzeń, lub punktów sytuacyjnych wyznaczonych z odpowiednią wysoką dokładnością na podstawie geodezyjnego pomiaru wykonanego inną metodą.

Pytanie/problem do § 10

W oparciu, o jakie przepisy i na jakich zasadach powinno odbywać się włączenie do PZGiK danych określających położenie systemów stacji referencyjnych innych niż system ASGEUPOS?

Czy włączenie, do PZGiK takich danych nie powinno skutkować udostępnieniem ich wszystkim wykonawcom prac geodezyjnych?

Wyjaśnienie GUGiK

Dane określające położenie stacji referencyjnych traktuje się jak osnowę geodezyjną. Do zakładania takiej osnowy mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych (Dz. U. z 2012 r., poz. 352).

Jeżeli dane określające położenie tych stacji zostały włączone do PZGiK, to podobnie jak pozostałe dane PZGiK stanowią one własność SP i mogą być udostępniane na tych samych zasadach.

Pytanie/problem do § 11

Wysokość anteny odbiornika ustala się z dokładnością 1 cm. Czy w związku z tak ustaloną dokładnością pomiaru wysokości odbiornika jest możliwe uzyskanie podczas pomiaru metodą RTK w oparciu o ASG-EUPOS błędu średniego pomiaru wysokości poniżej 10 cm? Jeżeli nie, to w takim razie jest pytanie, czy używając metody RTK można dokonać jakiegokolwiek pomiaru wysokościowego, który spełni choćby najmniejsze kryterium § 36 rozporządzenia ust. 1 pkt 3? Czy też dotyczy wyłącznie przypadku, o którym mowa w § 79 ust. 5?

Wyjaśnienie GUGiK

Szacuje się, że maksymalny błąd pomiaru wysokości techniką RTN w systemie ASG-EUPOS wynosi $m_H = 0,05m$, w związku z tym technika ta może być zastosowana do pomiaru wysokościowego obiektów, o których mowa w § 36 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia. Do pomiaru wysokościowego obiektów, o których mowa w § 36 ust. 1 pkt 2 należy zastosować inne metody pomiaru zapewniające określenie wysokości z dokładnością nie mniejszą niż 0,02 m.

Pytania/problemy do § 12

1. Czy wyniki pomiaru kontrolnego, o którym mowa w § 12 mają być przedstawione w sprawozdaniu technicznym, a jeżeli tak to jakie dane z tego pomiaru kontrolnego należy przedstawić?
2. Co oznacza pojęcie sesji pomiarowej?
3. W przypadku, gdy w promieniu 5 km brak punktów osnowy geodezyjnej z określoną wysokością, na których można wykonać pomiar kontrolny RTN lub RTK, czy możliwe jest przeniesienie wysokości np. na trwałe szczególnie terenowy I grupy dokładnościowej?

Dlaczego pomiar kontrolny można wykonać tylko na punktach poziomej osnowy geodezyjnej, nie można wykorzystać osnowy pomiarowej, także założonej np. metodą statyczną lub szybką statyczną?

4. W § 12 ust. 1 odniesiono się do konieczności wykonania pomiaru kontrolnego na co najmniej dwóch punktach poziomej osnowy, natomiast w § 12 ust.2 pkt 2 podano odchyłkę liniową w odniesieniu do wysokości. Czy § 12 dotyczy pomiaru kontrolnego sytuacyjnego czy wysokościowego?
5. Jak postępować, gdy odchyłka dopuszczalna na punktach osnowy jest przekroczona, a wykonawca prac przeprowadzi kilka niezależnych pomiarów potwierdzających poprawność swojego pomiaru?

Wyjaśnienia GUGiK

1. Zgodnie z § 71 ust. 1 rozporządzenia całość dokumentacji zawierającej rezultaty geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz wyniki opracowania tych pomiarów kompletuje się w postaci operatu technicznego i przekazuje do PZGiK. Pomiar kontrolny jako element wymagany przepisami § 12 rozporządzenia należy traktować jako niezbędny element pomiaru sytuacyjno-wysokościowego potwierdzający, że odbiornik pracuje we właściwym systemie odniesienia, a pomiar i obliczenia zostały wykonane poprawnie. Dziennik pomiaru kontrolnego powinien zawierać dane, które pozwalają określić, czy pomiar został wykonany poprawnie a różnice pomiędzy współrzędnymi pomierzonymi i katalogowymi mieszczą się w granicach określonych w § 12 ust. 2 rozporządzenia.
2. Pomiar kontrolny, o którym mowa w § 12, ma na celu weryfikację, czy dane korekcyjne wykorzystywane na potrzeby pomiaru RTK lub RTN są prawidłowe i pozwalają na pracę w państwowym systemie odniesień przestrzennych. Ze względu na możliwość powstania błędów w nocy, gdy stacje referencyjne pracują bez nadzoru, pomiar kontrolny należy wykonywać każdego dnia, w którym wykonywane są pomiary RTK i RTN. Przez sesję pomiarową w metodach RTK i RTN należy rozumieć pomiary wykonywane w ciągu jednego dnia, jednym (tym samym) odbiornikiem i przy korzystaniu z danych korekcyjnych jednego typu.
Pomiar wysokości na punkcie osnowy poziomej ma na celu zweryfikowanie, czy odbiornik pracuje poprawnie a wyniki pomiarów RTK i RTN z zastosowanym w odbiorniku modelem quasigeoidy spełniają warunki dokładności określone w § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia. Jest praktycznie niemożliwe, aby w którymś miejscu Polski w promieniu 5 km nie znalazły się co najmniej dwa punkty osnowy geodezyjnej, może się jednak zdarzyć, że istniejące punkty osnowy geodezyjnej mogą być niedostępne do pomiaru GNSS ze względu na zakrycia horyzontu. W takiej sytuacji pomiar kontrolny należy wykonać na punktach osnowy pomiarowej wyznaczonych metodą statyczną lub szybką statyczną z dokładnością odpowiadającą osnowie geodezyjnej. Informacja o takim sposobie wykonania pomiaru kontrolnego powinna być zamieszczona w sprawozdaniu technicznym.
3. Pomiar GNSS jest ze swej natury pomiarem w trójwymiarowej przestrzeni (w ujęciu geodezyjnym wyznaczone są trzy współrzędne: φ , λ , h). Z tego względu przy wykonywaniu pomiarów sytuacyjno-wysokościowych istnieje potrzeba weryfikacji poprawności pracy odbiornika w zakresie wszystkich wyżej wymienionych współrzędnych.
4. W przypadku, gdy pomiar kontrolny wykonany na punkcie osnowy geodezyjnej ujawni błędność danych określających położenie tego punktu, wykonawca powinien udokumentować ten fakt w operacie technicznym oraz opisać w sprawozdaniu technicznym.

Pytanie/problem do § 13

§ 13 ust. 1 określa, że przy wykonywaniu geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych pomiarowymi technikami: statyczną oraz szybką statyczną przebieg czynności pomiarowych utrwała się w dzienniku pomiarowym.

Czy przepis ten oznacza że przy wykonywaniu geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych technikami innymi niż statyczne (np. najpopularniejszymi obecnie technikami RTK i RTN) nie ma obowiązku dokumentowania czynności pomiarowych – w tym przekazywania w dokumentacji pomiarowej dziennika pomiarowego zawierającego podstawowe informacje opisane w ust. 2 tego przepisu ? Czy dziennik obserwacji GPS metodami kinematycznymi niezawierający wszystkich danych określonych w ust. 2 tego przepisu można traktować jako dziennik pomiarowy obserwacji metodą GPS?

Wyjaśnienie GUGiK

Zgodnie z § 71 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia, mając na uwadze definicję danych obserwacyjnych zawartą w § 2 pkt 6 rozporządzenia, w skład operatu technicznego powinny wchodzić dokumenty zawierające dane obserwacyjne z pomiarów technikami RTK i RTN. Sposób zapisu i prezentacji tych danych nie jest normowany przepisami rozporządzenia, wynika on z rozwiązań technologicznych zastosowanych w odborniku. Jedynym ograniczeniem jest format dokumentu elektronicznego przekazywanego do PZGiK; musi to być jeden z formatów określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. 2012 r. poz. 526).

Pytanie/problem do § 15

Dopuszczenie stosowania innych technik i metod – w sprawozdaniu analiza dokładności ogólna czy szczegółowa dla poszczególnych obserwacji?

Wyjaśnienie GUGiK

Analiza, o której mowa § 15, powinna dotyczyć parametrów dokładnościowych dotyczących określonego typu obserwacji, wykonanych w warunkach omawianej w sprawozdaniu technologii, w kontekście ich zgodności z wymaganymi standardami rozporządzenia.

Pytania/problemy do § 16

1. § 16. Zgodnie z § 16 ust. 2 i 29 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia średni błąd położenia punktów osnowy pomiarowej i punktów granicznych I grupy nie może być większy niż 0,10m. Czy w przypadku braku osnowy geodezyjnej i pomiarowej spełniającej w/w wymagania starosta ma prawo żądać założenia osnowy metodą określoną w § 17 ust. 1 pkt 2?
2. Czy przepis z § 16. ust. 2 rozporządzenia określający, że średni błąd położenia punktów pomiarowej osnowy sytuacyjnej nie może być większy niż 0,10 m względem najbliższych punktów poziomej osnowy geodezyjnej, powoduje, że metodą RTK, RTN nie można będzie zakładać punktów pomiarowej osnowy sytuacyjnej?
3. W jaki sposób należy obliczyć średni błąd położenia punktu pomiarowej osnowy wysokościowej (§ 16 ust. 3 i 4)?

Wyjaśnienia GUGiK

1. Geodezyjne pomiary sytuacyjno-wysokościowe zgodnie z § 4 wykonuje się w oparciu o punkty poziomej i wysokościowej osnowy geodezyjnej. W przypadku, gdy gęstość punktów osnowy geodezyjnych jest niewystarczająca, do wykonania geodezyjnego pomiaru sytuacyjnego lub wysokościowego osnowy te uzupełnia się punktami osnowy pomiarowych. O postaci osnowy pomiarowej i metodzie jej wyznaczenia decyduje wykonawca, mając na uwadze wymagane parametry dokładnościowe punktów tej osnowy oraz cel i zakres geodezyjnego pomiaru, w którym ta osnowa ma być wykorzystana.
2. Pomiarowe techniki kinematyczne RTK i RTN stosowane w systemie ASG-EUPOS zapewniają wyznaczenie punktów z dokładnością wymaganą dla punktów sytuacyjnej osnowy pomiarowej oraz wysokościowej osnowy pomiarowej, z zastrzeżeniem, że wyznaczona tymi technikami wysokościowa osnowa pomiarowa **nie będzie wykorzystywana do pomiaru przewodów i urządzeń kanalizacyjnych**.
3. Wyrównywanie danych obserwacyjnych metodą najmniejszych kwadratów i obliczanie błędów średnich położenia wyznaczonych punktów osnowy pomiarowej to elementy wiedzy podręcznikowej z zakresu rachunku wyrównawczego. Zagadnienia te nie są regulowane przepisami rozporządzenia.

Pytanie/problem do § 17 ust. 2

Dlaczego w § 17 ust. 2 pkt 4 zastrzeżone zostały kryteria dokładności pomiarów kątowych i liniowych? Zdaniem autora pytania zastrzeżenie to jest nieuzasadnione?

Wyjaśnienia GUGiK

Kryteria dokładności pomiarów kątowych i liniowych określone w § 17 ust. 2 pkt 4 lit. a i b zapewniają, że punkty zakładanej pomiarowej osnowy sytuacyjnej charakteryzować się będą średnim błędem nie większym niż 0,10 m względem najbliższych punktów poziomej osnowy geodezyjnej. Kryteria te, na zasadzie analogii, przyjęte zostały na podstawie analiz wykonanych dla poziomej osnowy geodezyjnej klasy III.

Należy zwrócić uwagę, że dokładność położenia punktów pomiarowej osnowy sytuacyjnej podwyższona została dwukrotnie w stosunku do dokładności, która była określona w instrukcji G-4, o której była mowa w załączniku do rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 marca 1999 r. w sprawie standardów technicznych dotyczących geodezji, kartografii oraz krajowego systemu informacji o terenie, obowiązującego do 7 czerwca 2012 r.

Wyjaśnia się również, że osnowa pomiarowa nie wchodzi w skład osnowy geodezyjnej.

Pytanie/problem do § 18

Dane dotyczące osnowy pomiarowej wyrównuje się metodą najmniejszych kwadratów w układzie sieci jednorzędowej. Czy w oparciu o tak założoną osnowę można założyć kolejne punkty osnowy pomiarowej, tworząc tym samym osnowę drugiego rzędu?

Czy dopuszcza się wyznaczenie współrzędnych punktów osnowy pomiarowej metodami innymi niż ściśle wyrównanie metodą najmniejszych kwadratów?

Czy brak analizy dokładności metodą najmniejszych kwadratów dyskwalifikuje założoną przed wejściem w życie rozporządzenia osnowę pomiarową ?

Wyjaśnienia GUGiK

Zgodnie z § 17 ust. 1 pomiarową osnowę sytuacyjną wyznacza się w nawiązaniu do poziomej osnowy geodezyjnej i stosownie do postanowień § 18 ust. 1 dane

obserwacyjne dotyczące osnowy pomiarowej wyrównuje się metodą najmniejszych kwadratów w układzie sieci jednorzędowej.

Zgodnie z § 52 ust. 3 pkt 2 jedynie osnowa realizacyjna pod względem konstrukcyjnym może być siecią dwurzędową, jeżeli zakładana jest dla złożonych i dużych inwestycji realizowanych etapami.

Pomiarowa osnowa sytuacyjna założona przed wejściem w życie rozporządzenia może być wykorzystana do wykonania geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych, jeżeli jest ona nawiązana wielopunktowo do punktów poziomej osnowy geodezyjnej oraz cechuje się średnim błędem położenia jej punktów względem najbliższych punktów poziomej osnowy geodezyjnej nie większym niż 0,10m.

Pytanie/problem do § 19

Czy dane dotyczące osnowy pomiarowej niestabilizowanej mogą być udostępniane wykonawcom prac geodezyjnych i kartograficznych? W jakich przypadkach należy stabilizować osnowę pomiarową?

Poroszę o wyjaśnienie terminu „proces inwestycyjny” czy dotyczy to np. inwestycji o dużym zasięgu: drogowych, kolejowych? Czy w ODGiK ma być prowadzony bank osnów dotyczący osnowy pomiarowej?

Czy zasadne jest sporządzanie opisów topograficznych dla punktów stabilizowanej osnowy pomiarowej?

W jakich przypadkach punkty sytuacyjnej osnowy pomiarowej nie podlegają zarówno stabilizacji jak i markowaniu?

Czy w przypadku, gdy osnowę pomiarową stanowią pojedyncze punkty wyznaczone metodą wcięć stosuje się przepisy § 64 i § 74 rozporządzenia?

Wyjaśnienia GUGiK

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 16 lipca 2001 r. w sprawie zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych, ewidencjonowania systemów i przechowywania kopii zabezpieczających bazy danych, a także ogólnych warunków umów o udostępnianie tych baz (Dz. U. Nr 78 poz. 837), organ prowadzący państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny jest zobowiązany udostępnić wykonawcy wszystkie materiały niezbędne do wykonania zgłoszonej pracy geodezyjnej i kartograficznej, w tym również dane dotyczące osnów pomiarowych.

Przypadki, w których osnowa pomiarowa powinna być stabilizowana określa § 19 ust. 3 rozporządzenia.

Przez proces inwestycyjny, o którym mowa w przepisach rozporządzenia, należy rozumieć jako proces budowlany, o którym mowa w przepisach Prawa budowlanego.

Wykonawca może odstąpić od markowania i stabilizacji punktów sytuacyjnej osnowy pomiarowej w przypadku, gdy są nimi pojedyncze punkty nawiązane bezpośrednio do punktów poziomej osnowy geodezyjnej (np. punkty wcinane), będące jednocześnie stanowiskiem tachimetru a niewykorzystywane jako punkty nawiązania.

Przepisy rozdziału 3 oraz rozdziału 5 dotyczące opracowania wyników pomiaru osnowy pomiarowej odnoszą się do wszystkich postaci osnowy pomiarowej.

Jednocześnie wyjaśnia się, że pod pojęciem „przekształcenie struktury własnościowej”, użytym w § 19 ust. 3 rozporządzenia, rozumie się proces, w wyniku którego może ulec zmianie położenie nieruchomości oraz przebieg ich granic, taki jak scalenie gruntów, wymiana gruntów lub scalenie i podział nieruchomości.

Pytanie/problem do § 20

Czy w rozumieniu § 20 ust. 5, punktem kontrolnym I grupy o znanych współrzędnych, może być punkt pomierzony ze stanowiska, z którego wychodziliśmy ciągiem wiszącym?

§ 20 ust. 2 określa, że sieć kątowo-liniowa musi być nawiązana z co najmniej dwóch niezależnych kierunków określonych przez niezależne pary punktów nawiązania, zatem minimalna ilość punktów nawiązania to 4. Ww. przepis znacznie utrudni wykonanie pomiaru na obszarach na których występuje małe zagęszczenie punktów osnowy. Czy możliwa jest zmiana ww. przepisu, tak aby była dopuszczalna konstrukcja ciągu oparta na 3 punktach.

Wyjaśnienia GUGiK

Punktem kontrolnym, stanowiącym szczegół sytuacyjny I grupy dokładnościowej o znanych współrzędnych, może być punkt pomierzony ze stanowiska będącego punktem osnowy geodezyjnej, będącym jednocześnie punktem nawiązania ciągu wiszącego. Punktem kontrolnym może być także dowolny punkt położony na boku poziomej osnowy geodezyjnej, do której nawiązany jest ciąg wiszący.

Konstrukcja pomiarowej osnowy sytuacyjnej oparta na 3 punktach nawiązania nie zapewnia kontroli poprawnego nawiązania do osnowy geodezyjnej i z tego względu nie jest dopuszczona przepisami rozporządzenia.

Pytanie/problem do § 22

Czy sieci modularne muszą być sieciami „3D”?

Wyjaśnienia GUGiK

Sieć modularna może być poziomą osnową pomiarową lub osnową dwufunkcyjną.

Pytanie/problem do § 23

Pomiarowa osnowę wysokościową wyznacza się w postaci ciągów niwelacyjnych, w nawiązaniu do co najmniej dwóch punktów wysokościowej osnowy geodezyjnej. Czy w oparciu o tak założoną osnowę można założyć kolejny punkt osnowy pomiarowej, tworząc tym samym ciąg niwelacyjny drugiego rzędu?

Wyjaśnienia GUGiK

Dane obserwacyjne dotyczące wysokościowej osnowy pomiarowej, podobnie jak poziomej osnowy pomiarowej, zgodnie § 18 ust. 1 podlegają wyrównaniu metodą najmniejszych kwadratów jako **sieć jednorzędowa**.

Zgodnie z § 52 ust. 3 pkt 2 jedynie **osnowa realizacyjna** pod względem konstrukcyjnym może być siecią dwurzędową, jeżeli zakładana jest dla złożonych i dużych inwestycji realizowanych etapami.

Pytanie/problem do § 24

Punktami pomiarowej osnowy wysokościowej mogą być punkty osnowy poziomej i trwałe szczegóły sytuacyjne (I-sza grupa). Czy w takim razie dopuszczalne jest przy określeniu rzędnej dla np. armatury naziemnej inwentaryzowanej sieci uzbrojenia podziemnego wyznaczanie wysokości inwentaryzowanych szczegółów metodą niwelacji geometrycznej w dowiązaniu do tych elementów (osnowa pozioma, istniejące szczegóły I-szej grupy) - przy zachowaniu warunków zawartych w §16 ust 4 (błąd średni wysokości do 0,02 m) i § 36 (dokładności), czy punktami pomiarowej osnowy wysokościowej mogą być np. studnie kanalizacyjne których X,Y,H zostało odczytane z mapy numerycznej jako pozyskane z pomiaru bezpośredniego?

Wyjaśnienia GUGiK

§ 24 ust. 2 określa rodzaje szczegółów sytuacyjnych, które mogą być przyjęte jako punkty zakładanej pomiarowej osnowy wysokościowej. Nie oznacza to, że trwałe szczegóły terenowe I grupy dokładnościowej, dla których w drodze pomiaru

wysokościowego określone zostały ich rzędne w inny sposób niż przewidziany dla osnowy pomiarowej, mogą być traktowane jako punkty osnowy pomiarowej.

Pytanie/problem do § 25

Czy zasady pomiaru metodą niwelacji geometrycznej określone § 25 dotyczą każdego pomiaru wysokościowego, czy tylko pomiaru wysokościowej osnowy pomiarowej?

Wyjaśnienia GUGiK

Zasady pomiaru opisane w § 25 dotyczą niwelacji geometrycznej wysokościowej osnowy pomiarowej.

Pytanie/problem do § 26

Czy wymagania podane w § 26 ust. 2 dotyczą również tachimetrów elektrooptycznych?

Wyjaśnienia GUGiK

Przepis § 26 ust. 2 dotyczy wyłącznie niwelacji trygonometrycznej wykonywanej za pomocą tachimetrów optycznych.

Pytanie/problem do § 27

1. Dane określające wysokości szczegółów terenowych lub wysokości punktów osnowy pomiarowej, pozyskane metodą niwelacji satelitarnej podlegają matematycznej transformacji do obowiązującego systemu wysokości normalnych. W oparciu o ile punktów dostosowania?
2. Czy pozyskanie wysokości w układzie Kronsztad „60” na podstawie programów udostępnianych globalnie przez firmy udostępniające GPS jest prawidłowe?

- Wyjaśnienia GUGiK

1. Dla uzyskania poprawnego przeliczenia wysokości określonych metodami satelitarnymi do systemu wysokości normalnych stosuje się model odstępów quasigeoidy od elipsoidy odniesienia albo transformację wysokości w oparciu o punkty łączne. Liczba i położenie punktów łącznych zależy od wielkości i kształtu obszaru, dla którego wykonywane są obliczenia. Cztery to minimalna liczba punktów łącznych.
2. Obowiązującym układem wysokościowym w Polsce jest układ wysokości normalnych Kronsztad 86. Sprawdzenia układu wysokościowego, w jakim wykonywane są obliczenia przez urządzenia odbiornika (stacji), dokonuje się w drodze pomiaru kontrolnego na punktach osnowy geodezyjnej.
3. **Pytanie/problem do § 29 ust. 1**

Czy w myśl tego przepisu należy pomierzyć wszystkie narożniki budynków w oparciu o poziomą osnowę geodezyjną lub osnowę pomiarową?

Wyjaśnienia GUGiK

Narożniki budynku są punktami załamania obrysu obiektu powierzchniowego zaliczanego do I grupy dokładnościowej, zatem co do zasady, wynikającej z § 4 ust. 1 i 2 rozporządzenia, ich pomiar wykonuje się w oparciu o punkty poziomej osnowy geodezyjnej lub punkty sytuacyjnej osnowy pomiarowej. W przypadku, gdy punkt załamania budynku nie jest dostępny do wykonania jego pomiaru zgodnie z wyżej wymienioną zasadą, jego pomiar może być wykonany w oparciu o inne punkty, należące do tego budynku, pomierzone z dokładnością wyższą niż dokładność standardowa, zapewniającą wyznaczenie tego punktu niedostępnego z dokładnością 0,10 m względem najbliższych punktów poziomej osnowy geodezyjnej lub

sytuacyjnej osnowy pomiarowej. Przypadki takiego pomiaru powinny być odpowiednio udokumentowane w operacie technicznym i omówione w sprawozdaniu technicznym zgodnie z zasadami określonymi w § 15 rozporządzenia.

Pytania/problemy do § 29 ust. 4, 5, 6

1. Wykonawcy przekazują do PZGiK dokumenty opatrzone podpisem elektronicznym – czy chodzi tu tylko o podpis, o którym mowa w ustawie z 18.09.2001 r. o podpisie elektronicznym, czy także o podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP zgodnie z ustawą z 17.05.2005r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne? Jeżeli wykonawca nie ma takiego podpisu nie może sporządzić dokumentów elektronicznych?
2. Jakie formaty przewiduje ustawa o informatyzacji podmiotów realizujących zadania publiczne?
3. Czy do dokumentów elektronicznych w myśl §29 ust. 4-6 należy zaliczać pliki z rejestracji danych obserwacyjnych w tachimetrach elektronicznych, rejestratorach GPS, innych urządzeniach elektronicznych, czy tylko pliki wymienione w §71 ust. 4 ?

Wyjaśnienia GUGiK

1. Przez podpis elektroniczny należy rozumieć zarówno bezpieczny podpis elektroniczny, o którym mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. Nr 130, poz. 1450 z późn. zm.), jak i podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP, o którym mowa w art. 3 pkt 15 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565 z późn. zm.). Podpis potwierdzony profilem zaufanym ePUAP jest dostępny dla każdej osoby fizycznej bez ponoszenia kosztów związanych z jego uzyskaniem. Należy zwrócić uwagę, że na podpis elektroniczny składają się zarówno dane elektroniczne, które wraz z innymi danymi, do których zostały dołączone lub z którymi są logicznie powiązane, służą do identyfikacji osoby składającej podpis elektroniczny.
GUGiK podjął działania mające na celu utworzenie aplikacji desktopowej umożliwiającej składanie oraz weryfikację podpisu elektronicznego weryfikowanego przy użyciu profilu zaufanego.
Zgodnie z § 29 ust. 6 wykonawcy przekazują do PZGiK dokument elektroniczny opatrzone podpisem elektronicznym.
2. Dokumenty elektroniczne zawierające wyniki geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych sporządza się w jednym z formatów określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. z 2012 r., poz. 526).
3. Do dokumentów elektronicznych, o których mowa § 29 ust. 4-6, zalicza się wszystkie dokumenty w postaci elektronicznej, jakie podlegają przekazaniu do PZGiK, w tym również dokumenty zawierające dane obserwacyjne pozyskane przy pomocy tachimetrów elektronicznych, niwelatorów elektronicznych, odbiorników GPS, innych elektronicznych instrumentów geodezyjnych.

Pytania/problemy do § 29 ust. 4

1. Które rozporządzenie odpowiada delegacji art. 19 ust. 1 pkt 7 i określa symbole graficzne stosowane na szkicach polowych?
2. Z treści rozporządzenia wynika, że szkic polowy może być sporządzony w postaci dokumentu analogowego lub elektronicznego. Obecnie powszechnie praktykowaną formą jest szkic polowy w postaci wydruku komputerowego. Czy taki sposób przedstawiania wyników pomiaru spełnia wymagania rozporządzenia?

Wyjaśnienia GUGiK

1. Symbole graficzne, o których mowa w § 29 ust. 4 określone zostaną w rozporządzeniu Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie bazy danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej. Projekt tego rozporządzenia znajduje się obecnie w końcowej fazie postępowania legislacyjnego. Do chwili wejścia w życie tego rozporządzenia należy stosować symbole graficzne zgodnie z dotychczasową praktyką.
2. Szkic polowy, którego treść określa § 71 ust. 5, może być zarówno dokumentem analogowym jak i elektronicznym, sporządzonym w sposób zapewniający jednoznaczne odczytanie jego treści.

Pytania/problemy do § 30

1. Czy termin „oznaczenia kancelaryjne” to nr KERG?
2. Jak należy rozumieć określenie „opisy topograficzne punktów granicznych”?
3. Wznowione znaki graniczne lub wyznaczone punkty graniczne po ich stabilizacji lub zamarkowaniu podlegają ponownemu pomiarowi w oparciu o poziomą osnowę geodezyjną lub pomiarową osnowę sytuacyjną. Jakie współrzędne przyjąć jako ostateczne?
4. Czy jeśli sporządzono protokół z przyjęcia granic nieruchomości i opisano wznowione znaki graniczne to czy zgodnie z należy sporządzić, także protokół ze wznowienia znaków granicznych?
5. W rozporządzeniu opisano co powinien zawierać protokół granic – nie wymienia się opisu granic. Czy w tym stanie rzeczy ma on być pominięty czy powinien być opisany tak jak w dotychczas sporządzanych protokołach.
6. Czy w ramach wznowienia znaków granicznych lub wyznaczenie punktów granicznych, wykonawca ma obowiązek wykonać badanie ksiąg wieczystych?

Wyjaśnienia GUGiK

1. Przez „oznaczenie kancelaryjne” rozumie znak sprawy, o którym mowa w przepisach rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 2011r. w sprawie instrukcji kancelaryjnej, jednolitych rzeczowych wykazów akt oraz instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania archiwów zakładowych (Dz. U. Nr 14, poz. 67). Jeżeli księga ewidencji robót geodezyjnych pełni rolę rejestru kancelaryjnego, w którym rejestrowane są zgłoszenia prac geodezyjnych i kartograficznych, to nr KERG jest oznaczeniem kancelaryjnym w rozumieniu ww. przepisów.
2. Przez opis topograficzny punktu (znaku) granicznego rozumie się informacje, w tym dane liczbowe, zawarte bezpośrednio na szkicach polowych lub szkicach granicznych, albo też możliwe do wyliczenia z tych dokumentów, które określają położenie tych punktów (znaków granicznych) w stosunku do trwałych terenowych szczegółów sytuacyjnych, takich jak narożniki budynku, ogrodzenia, słupy itp.
3. Zasady ujawniania współrzędnych punktów granicznych w roboczej bazie danych, która służy do generowania dokumentów dla zamawiającego, a także dokumentów podlegających przekazaniu do PZGiK, określają przepisy § 67 rozporządzenia.
4. Protokół z przyjęcia granic nieruchomości sporządza się w ramach postępowania podziałowego prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651). Zgodnie z art. 97 ust. 1a pkt 5 tej ustawy protokół z przyjęcia granic nieruchomości podlega dołączeniu do wniosku o podział nieruchomości. Należy również zwrócić uwagę, że protokół przyjęcia granic nieruchomości w świetle przepisów Rady Ministrów z dnia 7 grudnia

2004 r. w sprawie sposobu i trybu dokonywania podziałów nieruchomości (Dz. U. Nr 268 poz. 2663) może być sporządzony przez geodetę bez udziału zainteresowanych stron.

Protokół wznowienia znaków granicznych jest sporządzany w każdym przypadku, gdy zachodzi potrzeba wykonania takich czynności i sporządza się go w obecności zainteresowanych osób, które stały się na gruncie na skutek zawiadomienia o tych czynnościach.

5. Treść protokołu wznowienia znaków granicznych/wyznaczenia punktów granicznych określa § 30 ust. 4. Położenie punktów granicznych i przebieg granic określa szkic, o którym mowa § 30 ust. 4 pkt 12, będący częścią składową ww. protokołu, określający położenie wznowionych znaków granicznych lub wyznaczonych punktów granicznych w odniesieniu do granic działek ewidencyjnych i trwałych szczegółów terenowych.
6. Czynności wznowienia znaków granicznych lub wyznaczenie punktów granicznych wykonywane są na podstawie dokumentów, zgromadzonych w PZGiK, stanowiących źródło danych ewidencji gruntów i budynków określających przebieg granic działek ewidencyjnych. Do obowiązków wykonawcy przy wznawianiu znaków granicznych, wyznaczaniu punktów granicznych oraz ustalaniu przebiegu granic działek ewidencyjnych należy ustalenie właścicieli nieruchomości, do których należą znaki lub punkty graniczne.

7. Pytania/problemy do § 31

1. W jaki sposób w trakcie geodezyjnego pomiaru sytuacyjnego należy pomierzyć wąż studni, której średnica przekracza 0,50 m?
2. Zapis § 31 ust. 3 dotyczący wykazywania przewodów o wymiarach mniejszych niż 0.50 m jest sprzeczny z zapisem załącznika nr 7 § 4 ust. 1 pkt 1 projektu rozporządzenia w sprawie bazy danych GESUT, bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej (0.75 m).
3. Czy zasady generalizacji to jedyne obecnie obowiązujące? Czy zostają aktualne te wymienione wcześniej w instrukcjach technicznych?

Wyjaśnienia GUGiK

1. Przepisy § 31 rozporządzenia określają ogólne zasady generalizacji przestrzennych obiektów liniowych oraz przestrzennych obiektów obszarowych w trakcie ich geodezyjnego pomiaru sytuacyjnego. Należy jednocześnie zwrócić uwagę, że zgodnie z § 28 rozporządzenia szczegółowy zakres danych, które pozyskuje się w wyniku geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych, dotyczących obiektów objętych bazami danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a i 1b ustawy, określają modele danych zawarte w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 6, 7 i 9 oraz art. 26 ust. 2 ustawy. Pojęciowy model danych zawarty w projekcie rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie bazy danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej ustala, że obiekt przestrzenny tej bazy może być przedstawiony w postaci punktu, linii oraz powierzchni. Obiekt „studzienka”, zgodnie z przepisami tego projektu jest przedstawiany jako punkt, jeżeli jego wymiary poprzeczne są mniejsze niż 0,50 m, albo jako powierzchnia, jeżeli jego wymiary poprzeczne są równe lub większe niż 0,50 m. Jeżeli element tego urządzenia, który podlega pomiarowi, ma kształt koła, to przedmiotem pomiaru jest środek tego koła oraz jego średnica.
2. Aktualna wersja projektu rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie bazy danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, bazy danych

obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej nie zawiera przepisów sprzecznych z treścią § 31 ust. 1 omawianego rozporządzenia.

3. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 marca 1999 r. w sprawie standardów technicznych dotyczących geodezji, kartografii oraz krajowego systemu informacji o terenie (Dz. U. Nr 30, poz. 297), utraciło swoją moc z dniem 8 czerwca 2012 r., zatem również z tym dniem przestały obowiązywać instrukcje techniczne wymienione w załączniku do tego rozporządzenia.

Pytania/problemy do § 33

1. Pomiar sytuacyjny metoda biegunową: przy pomiarze kierunku niezbędne jest wykonanie obserwacji na co najmniej dwa punkty nawiązania położone w odległości nie mniejszej niż 40 m od stanowiska instrumentu. A jaka jest odległość maksymalna?
2. Czy w związku z przepisem § 33 ust. 3 pkt 4, przy geodezyjnym pomiarze sytuacyjnym metodą biegunową stanowiskami instrumentu oraz punktami nawiązania mogą być punkty terenowe, których położenie zostało określone z dokładnością, o której mowa w § 16 ust. 2?
3. Zamiast m_α jako wartości średniego pomiaru kąta winna być brana pod uwagę wartość odchyłki kątowej otrzymanej na punktach nawiązania, gdyż przedstawia ona z jaką dokładnością jest wyznaczony azymut, na podstawie którego są następnie obliczane przyrosty współrzędnych dla pomierzonych pikiet. Tym samym w pierwszej kolejności ma ona decydujący wpływ na długość celowej, przy której będzie zachowana dokładność wyznaczenia szczegółu terenowego (pikiety), a tym samym jego błąd położenia. Program GEONET właśnie za pomocą tego parametru oblicza błąd położenia pikiet. We wzorze brak jednoznacznie wskazanych jednostek (aby wyznaczyć m_p należy przeliczyć m_α z gradów na radiany). Wzór użyty w § 33 ten jest słuszny tylko przy założeniu bezbłędności punktów nawiązania.
4. Czy zapisy § 33 ust. 5 dotyczą także nawiązań z punktów pośrednich, wyznaczanych na bokach osnowy? Częstym przypadkiem w terenie jest wyznaczenie punktu pośredniego w odległości mniejszej niż 40 m. od punktu osnowy, a ww. zapis może uniemożliwić taki pomiar (ww. sytuacja tyczy się także punktów z ciągu wiszącego, którego bok też może być krótszy niż 40m.) Na przykład w zwartej zabudowie, na małych działkach otoczonych drzewami i krzewami ww. wymogi dotyczące osnowy są w zasadzie nie do zrealizowania.
5. Czy stanowiskiem instrumentu może być szczegół terenowy wyznaczony z błędem położenia do 0,10 m w stosunku do punktów najbliższej osnowy? Jeśli tak to czy istniejąca na mapie np. wodociągowa zasowa liniowa przyjęta do PZGiK, może być stanowiskiem instrumentu przy pomiarach sytuacyjnych?

Wyjaśnienia GUGiK

1. Maksymalna odległość między stanowiskiem instrumentu a punktem nawiązania nie jest określona, ponieważ ze wzrostem tej odległości maleje wpływ błędu pomiaru kierunku na punkt nawiązania na dokładność pomiaru kąta zawartego pomiędzy kierunkiem nawiązania a wyznaczanym punktem sytuacyjnym.
2. Punkty terenowe, o których mowa w § 33 ust. 3 pkt 4, pod względem dokładności określenia ich położenia odpowiadają punktom pomiarowej osnowy sytuacyjnej. Z tego względu, przy pomiarze sytuacyjnym metodą biegunową mogą być wykorzystywane jako stanowiska instrumentu a także jako punkty nawiązania.
3. Konstatacja autora pytania, że wzór użyty w § 33 jest słuszny przy założeniu bezbłędności punktów nawiązania, jest prawidłowa. Przy uwzględnieniu błędności punktów nawiązania oraz przy założeniu, że $m_x = m_y$, błąd położenia punktu sytuacyjnego (pikiety) określa się na podstawie wzoru:

$$m_P = \sqrt{m_X^2 + m_Y^2} = \sqrt{\left(\frac{d^2}{2b^2} + 1 - \frac{d}{b} \cdot \cos \alpha\right) \cdot m_S^2 + \frac{d^2}{2b^2} \cdot m_N^2 + m_d^2 + d^2 \cdot m_\alpha^2},$$

w którym użyte symbole oznaczają:

m_X - błąd średni współrzędnej X punktu sytuacyjnego,

m_Y - błąd średni współrzędnej Y punktu sytuacyjnego.

b - odległość między stanowiskiem instrumentu a punktem nawiazania (S-N),

d - pomierzona odległość do punktu sytuacyjnego (pikiety) (S-P),

m_S - błąd wyznaczenia stanowiska instrumentu,

m_N - błąd położenia punktu osnowy (nawiazanie),

m_d - błąd średni pomiaru odległości,

m_α - błąd średni pomiaru kąta, który, przy założeniu równej dokładności pomiaru kierunków $S-N$ i $S-P$, wynosi $m_\alpha = \sqrt{2} \cdot m_k$ (gdzie m_k jest błędem średnim pomiaru kierunku).

Przykładowe wyliczenia wartości błędów wyznaczenia położenia punktu sytuacyjnego metoda biegunową przedstawia załącznik do niniejszych wyjaśnień. Z analizy tych przykładowych wyliczeń wynika, że aby zapewnić wyznaczenie położenia punktu sytuacyjnego z dokładnością nie mniejszą niż 0,10 m względem osnowy pomiarowej, a więc z dokładnością nie mniejszą niż 0,18 m względem osnowy 1 klasy, należy przyjąć, że długość celowej (S-P) nie powinna przekraczać odległości między stanowiskiem a punktem nawiazania (S-N).

4. Przepis § 33 ust. 5 rozporządzenia odnosi się do standardowych warunków wykonywania pomiarów sytuacyjnych. Wykonawca z uwagi na specyficzne warunki terenowe może odstąpić od wymogu określonego w § 33 ust. 5 rozporządzenia, stosownie do postanowień § 15 rozporządzenia, pod warunkiem przyjęcia rozwiązań technicznych, popartych odpowiednią analizą przedstawioną w operacie technicznym, zapewniających uzyskanie dokładności właściwej dla danej grupy szczegółów sytuacyjnych.
5. Geometryczny środek obiektu punktowego może być stanowiskiem instrumentu do wykonywania pomiaru sytuacyjnego metodą biegunową, jeżeli położenie tego punktu zostało określone bezpośrednio w nawiazaniu do co najmniej dwóch punktów poziomej osnowy geodezyjnej z dokładnością nie mniejszą niż 0,10 m względem tej osnowy (punktami nawiazania nie mogą być w tym przypadku punkty osnowy pomiarowej).

Pytania/problemy do § 35

1. Czy w kontekście § 35 możliwe jest wykonanie mapy do celów projektowych bez pomiaru wysokościowego, jeżeli np. projektant oświadczy, że nie jest wymagana aktualizacja w zakresie danych wysokościowych (szczególnie na obszarach szkód górniczych)?
2. Przepis § 35 ust. 2 wyróżnia w punkcie 1 naziemne szczegóły terenowe, a w punkcie 2 szczegóły podziemne, czy w świetle tego przepisu szczegóły wymienione w punkcie 1 wymagają większej dokładności pomiaru od wymienionych w punkcie 2 i jak się to ma do przepisu § 36 ust. 1 pkt 2.

Wyjaśnienia GUGiK

1. Kwestie, które są przedmiotem pytania nie są regulowane w rozporządzeniu, lecz w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie rodzaju i zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych oraz czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie (Dz. U. 25 poz. 133). Zgodnie z przepisami tego rozporządzenia mapa do celów projektowych powinna być sporządzona na aktualnej kopii mapy zasadniczej.
2. Kryteria dokładności pomiarów wysokościowych określa § 36 ust. 1, natomiast § 35 określa zakres pomiarów wysokościowych.

Pytania/problemy do § 36

1. Czy przy wykonywaniu geodezyjnych pomiarów wysokościowych wymagane jest wykorzystanie dwóch reperów?
2. Czy zasadę, określoną w § 36 ust. 3, że weryfikacji pomiaru wysokościowego dokonuje się poprzez dwukrotny pomiar wysokości wybranych punktów, stosuje się do obiektów wymienionych w ust. 1 pkt 1- 3 (a więc, czy np. elementy naziemne uzbrojenia podziemnego mierzymy dwukrotnie tylko wybrane, a nie jak dotychczas wszystkie), czy dotyczy obiektów z ust.2 pkt 1 i 2?
3. § 36 ust. 3 stanowi, że weryfikacji pomiaru wysokościowego dokonuje się poprzez dwukrotny pomiar wysokości wybranych punktów. Jaka powinna być ilość (czy np. %) punktów dla pomiaru kontrolnego i kto ją określa?
4. Jak traktować pomiar wysokościowy dla elementów naziemnych typu – zasuwa liniowa lub zawór np. wody? Czy dokładność wyznaczenia tych elementów zawiera się w ww. paragrafie?
5. Wymienione dokładności pomiaru wysokościowego – odpowiednio 0,05m, 0,02 m i 0,10m. § 36 ust. 1 pkt 2 dotyczy przewodów kanalizacyjnych. Czy dotyczy on również innych sztywnych przewodów ? Z jaką dokładnością zapisu wykazywać rzędne na mapie (np. dla armatury naziemnej sieci kanalizacyjnej 0,02 a inne sieci 0,05, czy tak jak dotychczas 0,01m, przekroje na drogach – 0,05 m czy jak dotychczas 0,01m.?
6. Czy przepis § 36 ust. 1 pkt 3 dotyczy wszystkich przewodów elastycznych? Jeśli nie to jakich dotyczy? Jakie kryterium przynależności przewodu stosować - sztywny - elastyczny? Jest to ważne ze względu na przyporządkowanie do poszczególnych grup dokładnościowych i związanej z tym techniki pomiaru, a w szczególności osiągnięcia na przewodzie w wykopie dokładności 2cm. Na przykład: czy przewód gazowy PE jest przewodem sztywnym w rozumieniu rozporządzenia - tj. zaliczony powinien być do grupy przewodów z § 36 pkt 1 ust. 2, czy § 36 pkt 1 ust. 3 ?

Wyjaśnienia GUGiK

1. Zgodnie z § 23 pomiarową osnowę wysokościową wyznacza się w postaci ciągów niwelacyjnych, w nawiązaniu do co najmniej dwóch punktów wysokościowej osnowy geodezyjnej. Przepisy § 24-27 określają szczegółowe zasady wykonywania pomiarów wysokościowej osnowy pomiarowej. Zgodnie z przepisami § 4 i 36 geodezyjny pomiar wysokościowy elementów szczegółów terenowych, o których mowa w § 35, wykonuje się w oparciu o punkty wysokościowej osnowy geodezyjnej lub pomiarowej osnowy wysokościowej. Przepisy nie zawierają wymagania, aby pomiar wysokościowy wykonywany był w każdym przypadku w nawiązaniu do co najmniej

dwóch punktów wysokościowej osnowy geodezyjnej lub pomiarowej osnowy wysokościowej. § 36 ust. 3 stanowi, że weryfikacji pomiaru wysokościowego dokonuje się przez dwukrotny pomiar wysokości wybranych punktów. Należy jednocześnie nadmienić, że w każdym przypadku, gdy jest to możliwe wykonawca powinien nawiązać pomiar wysokościowy szczegółów sytuacyjnych do więcej niż jednego punktu geodezyjnej osnowy wysokościowej lub wysokościowej osnowy pomiarowej, aby zminimalizować możliwość uzyskania błędnych wyników pomiarów. Szczególnym obowiązkiem wykonawcy, w sytuacji gdy do pomiaru wysokościowego wykorzystuje tylko jeden punkt wysokościowej osnowy geodezyjnej lub pomiarowej osnowy wysokościowej, jest weryfikacja, w drodze odpowiedniego pomiaru, identyfikacji tego punktu. W takim przypadku, szczególne znaczenie ma również pomiar kontrolny, o którym mowa w § 36 ust. 3 rozporządzenia. Przy jego wykonywaniu, w celu weryfikacji poprawności nawiązania pomiaru wysokościowego, mogą być wykorzystane szczegóły terenowe I grupy dokładnościowej, których pomiar był wykonany z dokładnością określoną w § 36 ust. 1 pkt 1 i 2 w nawiązaniu do innego punktu pomiarowej osnowy wysokościowej, jednoznacznie identyfikowane w terenie.

2. Przepisy § 36 ust. 3 dotyczą pomiarów wysokościowych elementów szczegółów terenowych, o których mowa w § 36 ust. 1 i 2.
3. Weryfikacji pomiaru wysokościowego dokonuje się poprzez dwukrotny pomiar wysokości wybranych punktów, o których mowa w § 35. Rozporządzenie nie określa liczby wybranych punktów do weryfikacji, pozostawiając tą kwestię do rozstrzygnięcia przez wykonawcę w oparciu o jego wiedzę i doświadczenie zawodowe.
4. Zgodnie z § 36 ust. 1 pkt 1 wysokość wszystkich obiektów i urządzeń budowlanych, innych niż wymienione w § 36 ust. 1 pkt 3, określa się z dokładnością nie mniejszą niż 0,05 m względem najbliższych położonych punktów wysokościowej osnowy geodezyjnej oraz pomiarowej osnowy wysokościowej.
5. Przepisy § 36 ust. 1 pkt 1–3 określają parametry charakteryzujące dokładność wykonywania geodezyjnych pomiarów wysokościowych elementów szczegółów terenowych, o których mowa w § 35. Dokładność pomiaru, o której mowa w § 36 ust. 1 pkt 2 odnosi się wyłącznie do elementów szczegółów terenowych, o których mowa w § 35 ust. 2 pkt 2 lit. a, b, d. Nie należy utożsamiać dokładności wykonywania pomiaru z precyzją zapisu wyników tego pomiaru. Zasady zapisu wyników pomiaru wysokościowego określa § 3 ust. 3 rozporządzenia. Zgodnie z tym przepisem wyniki pomiaru wysokościowego wyraża się w metrach z precyzją do 0,1 m, 0,01 m lub 0,001 m w zależności od dokładności wykonywanego pomiaru. Wyniki pomiaru wysokościowego elementów naziemnych podziemnego uzbrojenia terenu zapisuje się z precyzją do 0,01 m.
6. Przepis § 36 ust. 1 pkt 3 dotyczy wszystkich przewodów, których obudowa jest utworzona z materiałów elastycznych, podatnych na zmianę kształtu. Przepis ten nie obejmuje przewodów kanalizacyjnych, które są przedmiotem regulacji zawartej w § 36 ust. 1 pkt 2.

Pytanie/problem do § 37

W § 37 określone zostały metody wykonywania geodezyjnych pomiarów wysokościowych, przy czym lista tych metod nie obejmuje tachimetrii. Czy w myśl przepisów rozporządzenia dopuszczalny jest jednoczesny pomiar wysokościowy szczegółów terenowych o których mowa w § 35 ust. 2 metodą trygonometryczną oraz pomiar biegunowy mający na celu określenie współrzędnych X,Y tych szczegółów?

Czy dopuszcza się tachimetrię przy geodezyjnych wysokościowych pomiarach określonych w § 35 ust. 2 skoro w § 38 tachimetria jest dopuszczona wyłącznie w pomiarze ukształtowania terenu.

Wyjaśnienie GUGiK

W rozumieniu rozporządzenia tachimetria to technologia geodezyjnego pomiaru ukształtowania terenu. Technologia pomiaru sytuacyjno-wysokościowego szczegółów terenowych wszystkich grup dokładności wykonywanego przy pomocy tzw. tachimetru elektronicznego łączy w sobie geodezyjny pomiar sytuacyjny metodą biegunową, o którym mowa w § 32 pkt 1, oraz geodezyjny wysokościowy pomiar terenowy metodą niwelacji trygonometrycznej.

Pytanie/problem do § 67 ust. 2 pkt 2 oraz § 79 ust. 6

W rozporządzeniu mówi się o ustalaniu granic w trybie przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy PGiK (a więc na podstawie § 37, 38, 39 rozporządzenia o ewidencji gruntów i budynków) lub o wznowieniu znaków granicznych/wyznaczeniu punktów granicznych w trybie przepisów art. 39 ustawy PGiK. W związku z tym nasuwają się następujące wątpliwości i pytania :

- 1) gdy inwestycja będzie dotyczyła budowli, sieci uzbrojenia terenu, to zapisy § 78 ust.5 i 6 należy stosować w tym przypadku odpowiednio jak do budynku czy też nie?
- 2) dlaczego nic nie mówi się o rozgraniczeniu nieruchomości w tym przypadku?
- 3) czy przy ustaleniu granicy w trybie § 37, 38, 39 rozporządzenia o ewidencji gruntów i budynków, organ prowadzący ewidencję wprowadza tą granicę do operatu ewidencyjnego w ramach czynności materialno-technicznych na podstawie dokumentacji geodezyjnej, czy należałoby w tym przypadku przeprowadzić postępowanie administracyjne i wydać stosowną decyzję administracyjną zatwierdzając granicę „ewidencyjną” działki.

Wyjaśnienia GUGiK

1. §79 ust. 5 rozporządzenia reguluje szczególny przypadek wykonywania mapy do celów projektowych, gdy przedmiotem planowanej inwestycji budowlanej jest budynek sytuowany w odległości nie większej niż 4,0 m od granicy nieruchomości. Przepis ten nie odnosi się do innych niż budynek obiektów budowlanych. Należy jednocześnie podkreślić, że wykonawca korzystając z uprawnień § 6 ust.1 rozporządzenia na podstawie wyników przeprowadzonej przez siebie analizy może podjąć decyzję o potrzebie pomiaru punktów granicznych, po uprzednim ich wznowieniu, wyznaczeniu lub ustaleniu, w innych przypadkach niż przypadek określony w § 79 ust. 5 rozporządzenia. Należy również wyjaśnić, że przypadek omawiany w § 79 ust. 5 rozporządzenia ma związek z przepisami § 12 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. nr 75, poz. 690 z późn. zmianami). Rozporządzenie to nie określa krytycznych odległości usytuowania innych obiektów budowlanych niż budynek względem granicy nieruchomości.
2. Wykonawca prac geodezyjnych i kartograficznych nie ma legitymacji prawnej do wnioskowania o wszczęcie postępowania rozgraniczeniowego ani też do ubiegania się o upoważnienie wójta (burmistrza, prezydenta miasta) do wykonywania czynności ustalenia przebiegu granic związanych z rozgraniczeniem nieruchomości. Z tego względu przepisy rozporządzenia nie mogą uzależniać pomiaru punktu granicznego od ustalenia jego położenia w trybie rozgraniczenia nieruchomości. Nie znaczy to, że rozgraniczenie nieruchomości nie jest jednym ze sposobów ustalenia przebiegu granic i określenia położenia punktów granicznych, co znalazło swój wyraz w treści § 67 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia.
3. Przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie standardów technicznych wykonywania geodezyjnych

pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego nie regulują zasad prowadzenia ewidencji gruntów i budynków; kwestie tą reguluje rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 38, poz. 454).

Pytanie/problem do § 46

W jakim celu wykonujemy pomiary kartometryczne i czemu mają służyć. Rozporządzenie dopuszcza ich zastosowanie dla określenia położenia i kształtu szczegółów terenowych I i II grupy.

Wyjaśnienia GUGiK

Pomiar kartometryczny, jak każdy inny geodezyjny pomiar sytuacyjny, zgodnie z definicją zawartą w § 2 pkt 10 rozporządzenia, ma na celu identyfikację i określenie położenia geometrycznych środków obiektów punktowych, punktów załamania osi obiektów liniowych oraz punktów załamania obrysów obiektów powierzchniowych, w sposób umożliwiający wyznaczenie współrzędnych tych punktów w obowiązującym układzie współrzędnych płaskich prostokątnych oraz ustalenie kształtu i rodzaju obiektów. Przepisy § 46 ust 2 i 3 określają przypadki, w których dopuszczalny jest pomiar kartometryczny.

Pytanie/problem do § 47-49

1. Jakie materiały ma przekazać wykonawca pracy w przypadku wykonania kalibracji rastrów (§ 47-49)?
2. Co z kalibracją map na 20 punktów gdy wykonawca prac geodezyjnych otrzymuje z PZGiK format A4 z terenów wiejskich?

Wyjaśnienia GUGiK

1. W skład operatu technicznego przekazywanego do PZGiK oprócz skalibrowanej mapy rastrowej powinny wchodzić wykazy współrzędnych punktów dostosowania wraz z charakterystyką ich dokładności oraz wyniki transformacji, o których mowa w § 49.
2. W przypadku, gdy przedmiotem kalibracji jest mapa formatu mniejszego niż A1, np. A4, wykonawca korzystając z uprawnień określonych w §15 rozporządzenia może zmniejszyć liczbę punktów dostosowania w sposób zapewniający uzyskanie dokładności transformacji, o której mowa w § 49 ust. 1 rozporządzenia, przy czym liczba tych punktów nie może być mniejsza niż 4.

Pytanie/problem do § 51

W przypadku wyznaczenia obiektów budowlanych w terenie, która to praca nie podlega zgłoszeniu - jak pozyskać współrzędne osnowy oraz inne materiały z PZGiK niezbędne do wykonania takiej pracy?

Wyjaśnienia GUGiK

Z przepisów Prawa geodezyjnego i kartograficznego nie wynikają żadne ograniczenia w dostępie do danych dotyczących osnow geodezyjnych. Sposób i tryb udostępniania materiałów i zbiorów danych PZGiK regulować będą przepisy rozporządzenia, o którym mowa w art. 40 ust. 8 wyżej wymienionej ustawy (projekt rozporządzenia znajduje się obecnie w postępowaniu legislacyjnym). Zasady i odpłatności za udostępnianie

materiałów PZGiK określają przepisy art. 40 ust. 3c, zaś wysokość opłat pobieranych z tego tytułu określają przepisy rozporządzenia, o którym mowa w art. 40 ust. 5 pkt 1b.

Pytanie/problem do § 59

1. Ile egzemplarzy szkiców tyczenia (czy mają być to oryginały, czy kopie) wykonawca prac przekazuje kierownikowi budowy przy pracach dotyczących tyczenia - § 59 ust. 4 ?
2. Czy geodeta wykonuje czynności wynikające częściowo z rozporządzenia z dnia 9.11.2011 i częściowo z rozporządzenia z dnia 21.02.1995?

Wyjaśnienia GUGiK

1. Szkic tyczenia zgodnie z § 59 ust. 1 rozporządzenia sporządza się w jednym egzemplarzu, przy czym kopia tego szkicu zgodnie z postanowieniami § 59 ust. 4 pozostaje w dyspozycji wykonawcy.
2. Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie standardów technicznych wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego nie narusza przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie rodzaju i zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych oraz czynności geodezyjne obowiązujące w budownictwie. Przepisy § 51- 59 ww. rozporządzenia z 9 listopada 2011r. uzupełniają pod względem standardów technicznych przepisy ww. rozporządzenia z 21 lutego 1995 r.

Pytanie/problem do § 62

1. § 62 jest niejasny, bo nie wiadomo kto i na jakim etapie utrwała wyniki geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych w postaci dokumentów elektronicznych oraz kto stwierdza, czy wyniki można zapisać w formie elektronicznej: wykonawca, czy PZGiK?
2. Zgodnie z § 62 rozporządzenia wyniki geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych utrwała się w postaci dokumentów elektronicznych, a w przypadkach gdy wyników nie można zapisać w formie elektronicznej, zapisu dokonuje się w postaci dokumentów papierowych. Według § 29 ust. 5 rozporządzenia dokumenty elektroniczne zawierające wyniki geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych sporządza się w jednym z formatów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.). Obowiązek przekazania do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego dokumentów zawierających wyniki geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych, jako część operatu technicznego, wynika z § 71 ust. 1 w zw. z § 71 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia. Czy mając na uwadze powyższe regulacje prawidłowe jest stwierdzenie, że dokumenty zawierające wyniki geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych można przekazać do PZGiK w postaci dokumentów papierowych lub w formie elektronicznej, z zastrzeżeniem, iż dokumenty elektroniczne winny być sporządzone w jednym z formatów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, a dopiero pliki danych wygenerowanych z roboczej bazy danych, powstałej z przetworzenia m. in. danych uzyskanych w wyniku pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych, winny być zapisane na nośniku informacji zgodnie ze schematami GML określonymi w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 19 ust. 1 pkt 6, 7, 9, 10 oraz

art. 26 ust. 2 ustawy lub zapisane w innym formacie uzgodnionym między wykonawcą a organem prowadzącym państwowy zasób geodezyjny i kartograficzny.

Wyjaśnienia GUGiK

1. Przywołany przepis stanowi, że utrwalanie (zapisywanie) wyników geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych, w postaci szkiców polowych i dzienników obserwacyjnych, co do zasady powinno odbywać się w postaci dokumentów elektronicznych, a w przypadku gdy wyników nie można zapisać w formie elektronicznej, zapisu dokonuje się w postaci dokumentów papierowych. Czynności utrwalania wyników pomiarów muszą być wykonywane równocześnie z czynnościami pomiaru. O formie utrwalania (zapisywania) wyników pomiaru może decydować wyłącznie wykonawca prac geodezyjnych.
2. Interpretacja przepisów § 29 ust. 5 oraz § 62 rozporządzenia zawarta w pytaniu 2 jest prawidłowa i nie wymaga uzupełnienia.

Pytanie/problem do § 63

1. Co oznacza pojęcie „robocza baza danych”.
2. Czy przepis § 83 ust.1 rozporządzenia zwalnia wykonawców prac z tworzenia roboczych baz w okresie 24 miesięcy od dnia jego wejścia w życie? Jeśli nie zwalnia, to w jaki sposób realizować wymóg przekazywania wykazów współrzędnych punktów wyznaczających wszystkie obiekty przestrzenne objęte opracowaniem w przypadku np. opracowania mapy do celów projektowych?
3. Czy wykonując mapę do celów projektowych, w przypadku gdy w zasobie znajduje się analogowa mapa zasadnicza, wykonawca powinien dokonać przetworzenia tej mapy zgodnie z § 46-49 w celu sporządzenia roboczej bazy danych, o której mowa w § 63, czy tylko ma przetworzyć wyniki swojego pomiaru sporządzając mapę o wymaganej treści, o której mowa w § 66, a następnie wykonać mapę do celów projektowych w postaci analogowej, po uprzednim uzupełnieniu analogowej mapy zasadniczej wynikami swojego pomiaru?

Wyjaśnienia GUGiK

1. W świetle § 63 rozporządzenia pod pojęciem roboczej bazy danych rozumie się zbiór danych utworzonych przez wykonawcę i zapisanych w odpowiednim systemie informatycznym umożliwiającym edycję odpowiednich map lub innych opracowań kartograficznych oraz raportów w postaci rejestrów, wykazów, zestawień, a także wyeksportowanie danych tego zbioru w postaci plików GML zgodnych z odpowiednimi schematami aplikacyjnymi GML.
2. W okresie 24 miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia wykonawcę nie wiążą przepisy § 71 ust.2 pkt 6 rozporządzenia tzn. wykonawca nie ma obowiązku załączać do operatu technicznego plików danych zapisanych na nośniku informatycznym zgodnie ze schematami GML określonymi w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art.19 ust.1 pkt 6,7,10 oraz art. 26 ustawy. W tym okresie o ile nie dojdzie do uzgodnienia formatu wymiany danych pomiędzy wykonawcą a organem prowadzącym PZGiK, wykonawca ma obowiązek przekazać do PZGiK, jako rezultat opracowania wyników geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych lub wysokościowych, wykazy współrzędnych punktów wyznaczających wszystkie obiekty przestrzenne objęte opracowaniem oraz mapę przeglądową obrazującą te obiekty i punkty. Wykazy współrzędnych wykonawca powinien przekazać w postaci plików tekstowych w formacie ASCII.
3. W okresie przejściowym, o którym mowa w § 83 rozporządzenia, w związku z tym, że na wykonawcy nie ciąży obowiązek przekazywania do PZGiK zbiorów danych zapisywanych w postaci plików GML, forma w jakiej zostanie sporządzona

mapa do celów projektowych, zgodnie z § 72 rozporządzenia, będzie zależna wyłącznie od treści umowy między wykonawcą a zamawiającym, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów. W tym okresie mapa ta może być kopią analogowej mapy zasadniczej. Jeżeli zostanie ona sporządzona w postaci elektronicznej, to przy jej sporządzaniu wykonawca musi uwzględnić między innymi dopuszczalne formaty dla dokumentów graficznych, określone w lp. 2 tabeli zawartej w załączniku nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. 2012 r. poz. 526).

W okresie przejściowym, o którym mowa w § 83, aktualizacja odpowiednich baz danych PZGiK dokonywana będzie w oparciu o przekazane przez wykonawców prac geodezyjnych wykazy współrzędnych oraz mapy przeglądowe obrazujące wyznaczone przez te punkty obiekty, a po tym okresie aktualizacja ta będzie wykonywana na podstawie plików danych w formacie GML, o których mowa w § 71 ust.2 pkt 6 rozporządzenia.

Pytania/problemy do § 64

1. Czy dokumentacja, o której mowa w § 64 ww. rozporządzenia stanowi część operatu technicznego?
2. Czy w świetle § 64, w przypadku niestabilizowanej osnowy pomiarowej – np. ciągu wiszącego do pomiaru pojedynczego przyłącza należy traktować jako „przetwarzanie wyników pomiarów osnowy”, i czy w związku z tym żądać od wykonawcy sporządzenia mapy przeglądowej z wszystkimi elementami wymienionymi w rozporządzeniu ?

Wyjaśnienia GUGiK

1. Dokumentacja, o której mowa w § 64 wchodzi w skład operatu technicznego, o którym mowa w § 71. Należy zwrócić uwagę, że w skład operatu technicznego wchodzi również wyniki analiz i porównań oraz zestawienia i wykazy, o których mowa w § 15 oraz w § 65-68 rozporządzenia.
2. W świetle § 64 pkt 3 mapę przeglądową osnowy pomiarowej sporządza się wyłącznie, gdy osnowa pomiarowa ma charakter sieci kąto-liniowych, sieci wyznaczonych za pomocą precyzyjnego pozycjonowania za pomocą GNSS lub sieci modułarnych. Wymóg ten nie dotyczy osnowy pomiarowej zakładanej w postaci punktów, o których mowa w § 17 pkt 3 rozporządzenia, oraz zbiorów punktów wyznaczanych metodą wcięć kątowych, liniowych lub kąto-liniowych, a także punktów ciągu wiszącego. Punkty takiej osnowy będą wykazywane w sposób czytelny na szkicach połowych zawierających wyniki geodezyjnego pomiaru sytuacyjnego lub wysokościowego.

Pytania/problemy do § 65

1. Czy wykonawca ma obowiązek uzupełnić atrybuty opisowe punktów granicznych uzyskanych z PZGiK?
2. Czy zgodnie z przepisami rozporządzenia ośrodek może wymagać sporządzenia wykazów zmian danych ewidencyjnych w zakresie użytków gruntowych oraz budynków, jeżeli zmiany takie stwierdzone zostaną w trakcie wykonywania mapy do celów projektowych (nowe budynki, zmiana powierzchni zabudowy, rozbiórka itp.)?

Wyjaśnienia GUGiK

1. Zgodnie z § 65 ust.1 lit. a rozporządzenia na wykonawcy ciąży obowiązek uzupełnienia brakujących atrybutów opisowych punktów granicznych, o których mowa w ust. 29 -31 załącznika nr 4 do rozporządzenia Ministra Rozwoju

Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków.

2. W świetle § 65 pkt 3 oraz § 71 ust. 2 pkt 7 rozporządzenia w skład operatu technicznego przekazywanego do PZGiK wchodzi wykazy zmian danych ewidencyjnych.

Pytanie/problem do § 66

Co należy rozumieć pod pojęciem „mapa przeglądowa obiektów przestrzennych”?

Jakie elementy składają się na treść mapy przeglądowej obiektów przestrzennych objętych pomiarem?

Wyjaśnienia GUGiK

Pod pojęciem mapy przeglądowej, o której mowa w § 66 pkt 1 rozporządzenia należy rozumieć mapę przedstawiającą obiekty przestrzenne objęte pomiarem inne niż obiekty EGIB oraz punkty osnowy pomiarowej. Mapa ta powinna być sporządzona w jednym z formatów, o których mowa w lp. 2 tabeli zawartej w załączniku nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. 2012 r. poz. 526), to jest w formatach: .jpg, .tif (.tiff), .geotiff, .png, .svg.

Pytania/problemy do § 67

1. Jakim trybem należy wprowadzić do operatu ewidencyjnego dane dotyczące ustalenia położenia znaków granicznych, które zostały określone w trybie art. 26 ust. 2 ustawy? Czy warunkiem zastosowania ww. przepisu, jest obecność wszystkich zawiadomionych stron na gruncie?
2. Czy zgodnie z zapisem, gdy np. wykonując pomiar kontrolny ściany budynku przy pomiarze przyłącza, jeżeli narożnik budynku nie pasuje o 0,15 m to należy pomierzyć cały budynek?
3. Jak interpretować przepis § 67 ust.2 rozporządzenia – czy muszą wystąpić jednocześnie obie przesłanki, czy stosujemy zasadę, że wystarczy jedna z przesłanek?
4. W jaki sposób ma być zamieszczona informacja dotycząca sporu w roboczej bazie danych, o której mowa w § 67 ust. 3? Jakiego przypadku dotyczy przepis § 67 ust. 3 pkt 2 ?

Wyjaśnienie GUGiK

1. Zasady aktualizacji ewidencji gruntów i budynków określają przepisy § 45-49 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 38, poz. 454). Z przepisów tych wynika, że aktualizacja operatu ewidencyjnego może być dokonana w trybie czynności materialno-technicznych lub w drodze decyzji administracyjnej, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w § 47 ust. 3 tego rozporządzenia.

Przepis § 38 ust. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia odwołuje się do przepisów art. 32 ust. 1-4 Prawa geodezyjnego i kartograficznego, z których wynika, że nieusprawiedliwione niestawienie stron nie wstrzymuje czynności geodety.

2. Jeżeli odchylenie liniowe, o którym mowa w § 67 ust. 5 i 6, dotyczące jednego z narożników budynku przekracza wartość 0,15 m, to w roboczej bazie danych ujawnieniu podlegają współrzędne ustalone przez wykonawcę w drodze jego pomiaru.

Decyzję co do celowości pomiaru pozostałych punktów załamania obiektu powierzchniowego, jakim jest budynek podejmuje wykonawca zgodnie z uprawnieniami określonymi w § 6 ust. 1 rozporządzenia po przeprowadzeniu

stosownej analizy.

3. W roboczej bazie danych ujawnia się współrzędne punktów granicznych, jeżeli zachodzą przesłanki określone w § 67 ust. 2, które należy traktować rozdzielnie. Należy jednocześnie zaznaczyć, że zgodnie z § 79 ust. 6 rozporządzenia „Pomiar punktów granicznych, które nie są na gruncie oznaczone w postaci znaków granicznych, poprzedzają czynności mające na celu ustalenie położenia tych punktów na gruncie w trybie przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 2 ustawy lub w trybie przepisów art. 39 ustawy.”.
4. Zgodnie z projektem rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie ewidencji gruntów i budynków obiekt „punkt graniczny”, o którym mowa w ust. 41 zmienionego załącznika nr 4, otrzymał dodatkowy atrybut „dodatkowe informacje o punkcie granicznym”. Dodatkowe informacje, które będą treścią tego atrybutu mogą wskazywać min. sporny odcinek granicy, do której ten punkt należy. Sposób prezentacji danych EGiB w roboczej bazie danych powinien być odzwierciedleniem bazy danych EGiB.

Pytania/problemy do § 68

1. W § 68 ust. 1 pkt 2 podano wzór na dopuszczalną różnicę powierzchni między polem obliczonym a polem powierzchni ewidencyjnym. Dlaczego nie zastosowano wzoru z § 102 Instrukcji G-5, który jest wzorem znanym i powszechnie stosowanym? Jak zastosować podany wzór ?
2. Wyjaśnić znaczenie § 68 ust. 2?

Wyjaśnienia GUGiK

1. Wzór, o którym mowa w § 102 instrukcji G-5 jest wzorem empirycznym, zaś wzór zawarty w § 68 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia jest wzorem będącym rezultatem analizy matematycznej przeprowadzonej na podstawie prawa Gaussa. Praktycznie stosowanie tego wzoru sprowadza się do jego implementacji w programach komputerowych wykorzystywanych do wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych, w szczególności do wykonywania obliczeń pola powierzchni działek ewidencyjnych. W omawianym wzorze literą „ $d_{i-1,i+1}$ ” oznaczony jest odcinek położony naprzeciwko punktu granicznego „ i ” łączący punkty graniczne o numerach „ $i-1$ ” oraz „ $i+1$ ”. Do wzoru tego wkraść się błąd redakcyjny. Zamiast „ $d_{i-1,i+1}^2$ ” powinno być „ $d_{i-1,i+1}$ ”.
2. Jeżeli spełnione są oba warunki określone w § 68 ust. 1, to wykonawca ma obowiązek włączenia do roboczej bazy danych pola powierzchni działek ewidencyjnych obliczone na podstawie wyników pomiarów punktów granicznych, ujawnionych w tej bazie, oraz wykazać te pola w dokumentach opracowanych przez wykonawcę dla zamawiającego. W przypadku, gdy zarówno dane, określające pole powierzchni działki ewidencyjnej, pozyskane z PZGiK jak i dane ustalone na podstawie pomiaru wykonane przez wykonawcę, cechują się tą samą dokładnością i wiarygodnością, określoną w § 68 ust. 1, wykonawca włącza do roboczej bazy danych dane określające pola powierzchni działek ewidencyjnych obliczone przez niego, jeżeli różnica między polem powierzchni obliczonym a polem powierzchni działki ewidencyjnej ujawnionym w ewidencji gruntów i budynków przekracza wartość obliczoną według omawianego wzoru.

Pytania/problemy do § 69

1. § 69 Przy harmonizacji danych z pomiarami GNSS metodą transformacji obszaru opracowania otrzymamy przesunięcia danych zharmonizowanych względem danych pozostałych i nie podlegających opracowaniu. Czy ten paragraf nie powinien dotyczyć tylko całych obiektów? (obszaru opracowania pokrywającego całą mapę)

2. Jak prawidłowo ma być realizowany zapis o „harmonizacji” danych przestrzennych z obszaru objętego pomiarem (zwykle tylko uzupełniającym) metodą precyzyjnego pozycjonowania przy wykorzystaniu GNSS (zazwyczaj częściowym a w części metodą klasyczną o osnowę „państwową”)- w sytuacji gdy na punktach kontrolnych (I-III klasy) uzyska różnice dX lub $dY > 0,12m$ – (§12) ?

Wyjaśnienia GUGiK

1. Obowiązek harmonizacji, o którym mowa w § 69, ma na celu przede wszystkim przedstawienie na mapie opracowywanej dla zamawiającego położenia i kształtu obiektów przestrzennych zgodnie z rzeczywistością. Z punktu widzenia użytkownika takiej mapy istotne jest zapewnienie poprawnego wzajemnego usytuowania tych obiektów. Spełnienie tego warunku jest możliwe poprzez minimalizowanie, w drodze matematycznej transformacji, wpływu błędów wynikających ze stosowania różnych układów odniesień przestrzennych do pomiaru poszczególnych obiektów na obszarze opracowania.
2. W przypadku ustalenia przez wykonawcę, że dane określające położenie punktów osnowy geodezyjnej obciążone są błędami przekraczającymi dopuszczalne wartości, wykonawca przedstawia wyniki swoich ustaleń w tym zakresie w operacie technicznym a omawia je w sprawozdaniu technicznym. Decyzję o sposobie eliminowania stwierdzonych nieprawidłowości podejmuje organ właściwy do prowadzenia osnowy geodezyjnej.

Pytanie/problem do § 70

Czy zasada wskazana w §70 pkt 1 oznacza, że wszystkie wyliczone wartości współrzędnych X, Y oraz H punktów pomierzonych w terenie (pikiety) mają mieć wyznaczone błędy MX, MY i MH ?

Wyjaśnienie GUGiK

Zasada wykonywania obliczeń, o której mowa w § 70 pkt 1 rozporządzenia, odnosi się wyłącznie do punktów osnowy pomiarowej, do wyznaczenia których wymagane są obserwacje nadliczbowe.

Pytania/problemy do § 71

1. § 71 Czy dokumentacja przekazywana do ośrodka powinna być podzielona na zasoby zgodnie z instrukcją techniczną O-3?
2. § 71 pkt 1 Czy w przypadku nie stwierdzenia zmian w mapie zasadniczej należy sporządzić operat techniczny?
3. § 71 ust. 2 określa, że w skład operatu technicznego wchodzi m.in. kopie protokołów granicznych oraz aktów ugody a także kopie doręczeń wezwań, kopie map do celów prawnych i kopie map do celów projektowych. Wątpliwości budzi zapisana w przepisie forma tej dokumentacji (kopie) - ponieważ wykonawcy prac geodezyjnych powinni mieć możliwość dostarczania niezbędnej ilości kompletów materiałów poświadczanych przez zasób geodezyjny i kartograficzny na podstawie oryginału znajdującego się w operacie technicznym przyjętym do zasobu?
4. Treść § 71 ust. 2 pkt 6 wskazuje na możliwość stosowania po uzgodnieniu z PZGiK innego formatu danych przekazywanych do zasobu przez wykonawcę niż GML. W zestawieniu z treścią § 83 zapisy te są całkowicie niejasne w zakresie wymogów stosowania schematów GML.
5. Rozporządzenie w wielu miejscach (§ 64, 65, 71) wskazuje na podpis osoby, która sporządziła dokumentację, jednocześnie w innym miejscu wskazuje na wykonawcę oraz osobę, która wykonała pomiar (§ 71 ust. 5 i 6), czy prawodawca celowo

zróżnicował nazewnictwo. I czy zróżnicowanie to związane jest z posiadaniem uprawnień? Geodeta uprawniony, legitymujący się odpowiednimi uprawnieniami, będący kierownikiem prac został wyróżniony odrębnie.

6. Czy w operacie zamieszczamy także kopię mapy opracowanej w ramach zgłoszonych prac geodezyjnych?
7. Czy § 71 ust. 2 pkt 2 odnosi się do wszystkich prac geodezyjnych i kartograficznych czy tylko tych, których przedmiotem był pomiar sytuacyjny punktów granicznych?
8. Czy kopie map zawierające wyniki geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej wchodzi w skład operatu technicznego?
9. § 71 ust. 2 pkt 8 – Czy „inne dokumenty” oznaczają również dokumenty pobrane przez wykonawcę z Ośrodka?
10. Czy operat techniczny, w skład którego wchodzi wyłącznie dokumenty elektroniczne, przekazywany do powiatowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego za pomocą środków komunikacji elektronicznej powinien być opatrzony podpisem elektronicznym)?

Wyjaśnienia GUGiK

1. Przepisy rozporządzenia nie kontynuują zasady podziału dokumentacji, określonej w byłej instrukcji O-3, na zasoby bazowy, użytkowy i przejściowy. Całość dokumentacji zawierającej wyniki pracy geodezyjnej i kartograficznej kompletowana i przekazywana jest do PZGiK w postaci operatu technicznego.
2. W przypadku, gdy w trakcie opracowania mapy do celów projektowych wykonawca potwierdzi pełną aktualność mapy zasadniczej w skład operatu technicznego przekazanego do PZGiK wchodzi wyłącznie: mapa zawierająca wyniki wywiadu terenowego, sprawozdanie techniczne oraz kopia mapy do celów projektowych.
3. W skład operatu technicznego wchodzi kopie protokołów granicznych oraz aktów ugody i kopie doręczeń wezwań, jeżeli z innych przepisów wynika, że oryginały tych dokumentów wchodzi w skład innej dokumentacji; dla przykładu: zgodnie z § 19 rozporządzenia Ministrów Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 14 kwietnia 1999 r. w sprawie rozgraniczania nieruchomości (Dz. U. Nr 45, poz. 453) oryginały protokołów granicznych oraz aktów ugody, a także dowodów doręczenia stronom wezwań do stawienia się na gruncie wchodzi w skład dokumentacji rozgraniczenia nieruchomości prowadzonej przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta).
4. Format GML jest obowiązującym formatem wymiany danych między wykonawcami prac geodezyjnych i kartograficznych a organami prowadzącymi PZGiK. Z § 71 ust. 2 pkt 6 wynika, że do wymiany tej może być stosowany inny format uzgodniony między wykonawcą a organem. Organ prowadzący PZGiK nie może jednostronnie narzucić wykonawcy stosowanie innego formatu niż GML. W okresie 24 miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia na wykonawcy nie ciąży obowiązek przekazywania do PZGiK plików GML, o których mowa w § 71 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia. Należy też zwrócić uwagę, że niektóre schematy GML zgodnie z którymi sporządzane będą pliki GML, są załącznikami projektów rozporządzeń będących obecnie przedmiotem postępowania legislacyjnego.
5. Przepisy rozporządzenia uwzględniają fakt, że wykonawcą prac geodezyjnych i kartograficznych jest podmiot (przedsiębiorca) prowadzący działalność w dziedzinie geodezji i kartografii, zaś samodzielne funkcje związane z wykonywaniem tych prac w rozumieniu art. 42 ust. 2 ustawy, mogą wykonywać wyłącznie osoby fizyczne

posiadające odpowiednie uprawnienia zawodowe, o których mowa w art. 43. Z powyższych względów na dokumentach przekazywanych do PZGiK wymagany jest z reguły podpis osoby reprezentującej przedsiębiorcę oraz osoby pełniące samodzielne funkcje w dziedzinie geodezji i kartografii przy sporządzaniu tych dokumentów.

6. Zgodnie z § 71 ust. 2 pkt 5 w skład operatu technicznego wchodzi opracowane przez wykonawcę na rzecz zamawiającego kopie map do celów prawnych i kopie map do celów projektowych.
7. Zgodnie z § 71 ust. 1 rozporządzenia operat techniczny stanowi dokumentacja zawierająca rezultaty geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz wyniki opracowania tych pomiarów. Przepisy § 71 ust. 2 określają rodzaje dokumentów, które wchodzi w skład tej dokumentacji. Niektóre z nich takie jak: sprawozdanie techniczne i spis dokumentów wchodzi w skład każdego operatu technicznego, inne – w zależności od rodzaju i celu wykonywanych prac.
8. Kopie map zawierające wyniki geodezyjnej inwentaryzacji powykonawczej wchodzi w skład operatu technicznego.
9. Przez inne dokumenty, o których mowa w § 71 ust. 2 pkt 8, należy rozumieć dokumenty wytworzone przez wykonawcę, nie wymienione w pkt 1-7, oraz pozyskane przez wykonawcę w trakcie wykonywania prac od osób trzecich. Pod tym pojęciem nie kryją się kopie dokumentów uzyskane przez wykonawcę z PZGiK w wyniku obsługi jego zgłoszenia.
10. Podpisem elektronicznym powinny być podpisane wszystkie dokumenty wchodzące w skład operatu technicznego.

Pytanie/problem § 72

Jak należy interpretować zapisy § 72 w aspekcie innych przepisów prawa, które określają właśnie to, jaką treść, formę i zakres mają mieć dane dokumenty?

Wyjaśnienie GUGiK

Powszechnie obowiązujące przepisy prawa wiążą zarówno wykonawcę jak i zamawiającego, zatem umowa zawarta między wykonawcą a zamawiającym powinna określić zakres, formę i treść dokumentów przeznaczonych dla zamawiającego z uwzględnieniem tych przepisów.

Pytania/problemy do § 74

1. Co oznacza termin „matematyczne zrównoważenie” w § 74 pkt 3?
2. Czy dopuszcza się wyrównanie danych obserwacyjnych osnowy pomiarowej metodami innymi niż metodą najmniejszych kwadratów?
3. Czy istnieje oprogramowanie komputerowe, które umożliwia wyrównanie osnów pomiarowych w przypadku, gdy dane obserwacyjne pozyskane zostały zarówno w drodze geodezyjnych pomiarów terenowych, jak i precyzyjnego pozycjonowania za pomocą GNSS (także metodą RTK, RTN)?

Wyjaśnienia GUGiK

1. Matematyczne zrównoważenie polega na przyporządkowaniu poszczególnym danym obserwacyjnym, podlegającym procesowi wyrównania, odpowiednich wag.
2. Zgodnie z § 18 ust. 1 rozporządzenia dane obserwacyjne dotyczące osnowy pomiarowej wyrównuje się metodą najmniejszych kwadratów w układzie sieci jednorzędowej.
3. Według posiadanych informacji wytwórcy programów komputerowych oferują

oprogramowanie, które umożliwiają wyrównanie osnów pomiarowych w przypadku, gdy dane obserwacyjne pozyskane zostały zarówno w drodze geodezyjnych pomiarów terenowych, jak i precyzyjnego pozycjonowania za pomocą GNSS.

Pytania/problemy do § 75

1. Jakie zastosowanie ma mieć mapa z projektem podziału nieruchomości zwanej: „mapą z projektem podziału nieruchomości rolnej lub leśnej” i gdzie ją dołączamy? W którym momencie „projekt podziału nieruchomości rolnej lub leśnej” przestaje być projektem? Czy dla tych projektów Starosta musi wydawać decyzję zatwierdzającą podział? Jednym z zagadnień budzącym nasze wątpliwości jest opracowanie "*mapy z projektem podziału nieruchomości rolnej lub leśnej*" tego rozporządzenia. Skoro jest to projekt, to kto, kiedy i na jakiej podstawie go zatwierdza?
2. Czy czołówki działek są niezbędnym elementem treści mapy do celów prawnych?
3. Proszę o interpretację przepisów rozporządzenia §77 ust.7 pkt.2 w zakresie precyzji zapisu powierzchni działki pozostałej po podziale w przypadku, gdy wartości metrów, zazwyczaj dwa zera, zostały dopisane w latach 90-tych, a z dokumentacji źródłowej, będącej podstawą aktualnego wpisu do ewidencji gruntów i budynków, wynika, że wartość powierzchni powinna być wyrażona z dokładnością do 0,01 ha.

Wyjaśnienia GUGiK

1. Mapa z projektem podziału nieruchomości rolnej lub leśnej łącznie z wykazem zmian danych ewidencyjnych jest dokumentem, przeznaczonym do przeniesienia własności części takiej nieruchomości, wydzielonych na mapie w postaci działek ewidencyjnych. Podział nieruchomości rolnej lub leśnej nastąpi, zgodnie z projektem przedstawionym na takiej mapie, z chwilą **zawarcia umowy o przeniesieniu własności** do zaprojektowanych na mapie działek ewidencyjnych. Do czasu zawarcia takiej umowy, mapa przedstawiać będzie tylko projekt podziału nieruchomości. Mapa z projektem podziału nieruchomości rolnej lub leśnej przeznaczona jest dla właściciela nieruchomości, zaś jej kopia podlega włączeniu do operatu technicznego. Dane zawarte w operacie technicznym sporządzonym w związku z tym podziałem ujawnienia się w EGiB niezwłocznie po jego włączeniu do PZGiK. Wskazane jest, aby ujawnienie takich danych w EGiB poprzedzone było postępowaniem administracyjnym, o którym mowa w § 47 ust. 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków.
2. Czołówki działek nie są obligatoryjną treścią mapy z projektem podziału nieruchomości, ale nie ma przeszkód, aby na życzenie właściciela nieruchomości takie dane były treścią takiej mapy.
3. W przypadku, o którym mowa w pytaniu 3, pole powierzchni pozostałej powierzchni działki powinno być ujawnione na mapie z projektem podziału, a także w ewidencji gruntów i budynków z precyzją zapisu do 0,01 ha.

Pytania/problemy do § 78 pkt 3

Czy treść mapy do celów projektowych jest obligatoryjna? Czy zamieszczając na mapie projektowane obiekty budowlane według wskazań dokumentacji przechowywanej przez organy administracji architektoniczno-budowlanej geodeta opisuje wniesione obiekty, podając jednocześnie nr pozwolenia na budowę.

W jakich sytuacjach i w jakim zakresie wykonawca mapy do celów projektowych wykorzystuje opracowania planistyczne, projekty budowlane objęte pozwoleniem na budowę?

Wyjaśnienia GUGiK

Treść mapy do celów projektowych określają przepisy **rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 21 lutego 1995 r.** w sprawie rodzaju i zakresu opracowań geodezyjno–kartograficznych oraz czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie (Dz. U. z 1995 r. nr 25, poz.133).

§ 6 ust. 1 pkt 1 tego rozporządzenia stanowi, że:

„Treść mapy do celów projektowych, poza elementami stanowiącymi treść mapy zasadniczej łącznie z granicami władania (własności) nieruchomości (działek), powinna zawierać:

- 1) opracowane geodezyjnie linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu, linie zabudowy oraz osie ulic, dróg itp., jeżeli zostały ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub w decyzji o ustaleniu warunków zabudowy i zagospodarowania terenu,*
- 2) usytuowanie zieleni wysokiej ze wskazaniem pomników przyrody,*
- 3) usytuowanie innych obiektów i szczegółów wskazanych przez projektanta”.*

Należy także zwrócić uwagę na § 7 ust. 1 ww. rozporządzenia z 1995 r., który stanowi, że **„Przy opracowywaniu projektu budowlanego dotyczącego remontu obiektu zabytkowego wykonawca prac geodezyjnych, na wniosek projektanta, sporządza inwentaryzację architektoniczno-budowlaną remontowanego obiektu.”**

Przepisy § 79-82 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie standardów technicznych (...) w **sposób komplementarny** uzupełniają ww. przepisy rozporządzenia z 1995 r. określając standardy techniczne wykonywania map do celów projektowych oraz zakres informacji opisowych, jakie wykonawca powinien zamieszczać na takich mapach (§ 81).

Jedynym nowym obligatoryjnym elementem treści mapy do celów projektowych, wynikającym z § 80 ust. 4 ww. rozporządzenia z dnia 9 listopada 2011 r. są **informacje o służebnościach gruntowych** obciążających grunty przeznaczone pod inwestycję budowlaną lub informacja, że obciążenia te nie były przez wykonawcę badane, z przyczyn, o których mowa w § 80 ust. 5 tego rozporządzenia.

Przepisy § 78 rozporządzenia określają źródła danych, jakie wykonawca wykorzystuje przy sporządzaniu mapy do celów projektowych. Z przepisów tych nie wynika, że w każdym konkretnym przypadku wykonawca ma obowiązek badać i wykorzystywać wszystkie wskazane źródła danych.

Opracowania planistyczne, projekty budowlane oraz inne dokumenty objęte pozwoleniem na budowę są źródłem danych niezbędnym do opracowania mapy do celów projektowych w zakresie treści tej mapy, o której mowa w § 6 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz w § 7 ust. 1.

Pytania/problemy do § 79 ust. 1

§ 79 ust. 1 nakłada m.in. obowiązek zgodności danych o użytkach gruntowych na mapach do celów projektowych z danymi zawartymi w ewidencji gruntów. Nasuwa się wątpliwość czy treść mapy do celów projektowych nie powinna być przede wszystkim zgodna z danymi zawartymi w ewidencji gruntów i budynków w zakresie granic i budynków – gdyż obiekty te są szczegółami I grupy dokładnościowej, a jednocześnie najważniejszą treścią w zakresie obiektów nadziemnych - zawartą na mapie do celów projektowych. Obiekty te stanowią również podstawę ustalania linii zabudowy, oraz granic posadowienia projektowanych obiektów – mają więc nadrzędne znaczenie nad informacjami o użytkach gruntowych.

Wyjaśnienie GUGiK

Z przepisów § 4-7 rozporządzenia Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 21 lutego 1995 r. w sprawie rodzaju i zakresu opracowań geodezyjno-kartograficznych oraz czynności geodezyjnych obowiązujących w budownictwie jednoznacznie wynika, że na treść mapy do celów projektowych składa się przede wszystkim treść **aktualnej mapy zasadniczej**, w więc także dane przestrzenne dotyczące działek ewidencyjnych oraz budynków.

Przepisy rozporządzenia w sposób szczególny regulują kwestie dotyczące konturów użytków gruntowych wykazywanych na mapie do celów projektowych, mając między innymi na względzie przepisy **ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych**, a jednocześnie to, że z reguły informacje dotyczące użytków gruntowych w obszarze otaczającym teren projektowanej inwestycji budowlanej nie mają znaczenia w procesie projektowania.

Pytania/problemy do § 79 ust. 5 i 6

1. Czy przepis § 79 ust. 6 odnosi się tylko do sytuacji wynikającej z ust.5, czy też stanowi odrębny przepis regulujący materię pomiaru punktów granicznych, które na gruncie nie są oznaczone (zastabilizowane) znakami granicznymi. Czy zatem w przypadku, gdy geodeta w terenie nie odnajdzie znaków granicznych zawsze, niezależnie od rodzaju planowanej inwestycji ma obowiązek ustalić położenie punktów granicznych poprzez wznowienie znaków granicznych w trybie art. 39 ustawy PgiK lub § 36-39 rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków?

W jaki sposób należy ustalać położenie pkt. granicznych w przypadku, gdy przedmiotem planowanej inwestycji są budynki sytuowane w odległości nie większej niż 4.0 m od granicy nieruchomości, a jednocześnie w PZGiK brak jest danych określających położenie tych punktów z wymaganą dokładnością?

2. W jaki sposób geodeta powinien zabezpieczyć się na okoliczność, że inwestor pomimo wcześniejszych ustaleń usytuuje budynek w odległości 4.0 od granicy nieruchomości?
3. W jaki sposób na etapie zgłoszenia pracy geodezyjnej ma nastąpić weryfikacja odległości planowanej inwestycji od granicy?
4. Czy geodeta posiadający uprawnienia zawodowe wyłącznie z zakresu pierwszego, może wykonać mapę do celów projektowych wraz z pomiarem punktów granicznych (ustaleniem ich położenia), jeżeli zachodzi przypadek, o którym mowa w § 79 ust. 5 ww. rozporządzenia?

Wyjaśnienia GUGiK

1. Przepis § 79 ust. 6 rozporządzenia odnosi się do każdego przypadku, gdy przedmiotem geodezyjnego pomiaru sytuacyjnego jest **punkt graniczny, który nie jest oznaczony na gruncie znakiem granicznym**, osadzonym w drodze innego odpowiedniego postępowania.

§ 79 ust. 5 rozporządzenia określa jeden z przypadków, gdy wykonawca ma obowiązek pozyskać dane określające położenie punktów granicznych w drodze geodezyjnego pomiaru sytuacyjnego, poprzedzając ten pomiar **wznowieniem znaków granicznych lub wyznaczeniem punktów granicznych** w trybie przepisów art. 39

ust. 1 lub ust. 5 Prawa geodezyjnego i kartograficznego, albo też, gdy zachodzą okoliczności określone w § 37 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków, **ustaleniem przebiegu granic na gruncie** zgodnie z zasadami określonymi w § 38 i 39 tego rozporządzenia.

Inny obligatoryjny przypadek, do którego odnosi się § 79 ust. 6 rozporządzenia, wynika z § 85 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków. Z przepisu tego wynika, że dokumentacja geodezyjna przyjmowana do PZGiK i przeznaczona do bieżącej aktualizacji ewidencji gruntów i budynków powinna określać dane dotyczące obiektów ewidencyjnych, w tym punktów granicznych oraz pola powierzchni działek ewidencyjnych, z wymagana standardową dokładnością. Przypadek ten odnosi się w szczególności do prac geodezyjnych mających na celu opracowanie **map do celów prawnych**.

Poza przypadkami, o których mowa wyżej, zgodnie z § 6 ust. 1 rozporządzenia, decyzję o potrzebie wykonania geodezyjnych pomiarów punktów granicznych, w tym wykonania procedur poprzedzających ten pomiar, o których mowa w § 79 ust. 6 rozporządzenia, podejmuje wykonawca prac geodezyjnych i kartograficznych, mając w szczególności na uwadze przeznaczenie opracowywanych przez niego dokumentów oraz potrzebę wyeliminowania informacji niezgodnych ze stanem rzeczywistym, które w dokumentach PZGiK błędnie opisują przebieg granicy nieruchomości względem usytuowanych przy niej budynków lub innych obiektów budowlanych.

Należy zwrócić uwagę, że postanowienia § 79 ust. 6 rozporządzenia są spójne z postanowieniami § 67 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia

2. Ze względu na postanowienia § 79 ust. 5 i 6 rozporządzenia, informacje o przedmiocie planowanej inwestycji budowlanej oraz o usytuowaniu projektowanych budynków powinny być **treścią umowy**, jaka wykonawca zawiera z zamawiającym (inwestorem lub inwestorem zastępczym). W przypadku, gdy zamawiający złoży oświadczenie wykonawcy, że nie jest w stanie określić usytuowania projektowanych budynków w kontekście do treści § 79 ust. 5 rozporządzenia, na wykonawcy nie ciąży obowiązek określony w tym przepisie prawa, z zastrzeżeniem § 6 ust. 1 rozporządzenia.
3. Przepisy § 79 ust. 5 i 6 rozporządzenia kierowane są do wykonawcy prac geodezyjnych i kartograficznych w kontekście relacji między tym wykonawcą a zamawiającym. Organ przyjmujący zgłoszenie prac geodezyjnych i kartograficznych nie ma kompetencji do ingerencji w te relacje.
4. Osoby, którym Główny Geodeta Kraju nadał uprawnienia zawodowe w zakresie określonym w art. 43 pkt 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287), zwanej dalej ustawą, są uprawnione do wykonywania samodzielnych funkcji, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 1-3 ustawy, związanych z geodezyjnymi pomiarami sytuacyjno-wysokościowymi, realizacyjnymi i inwentaryzacyjnymi. Uprawnienia te, obejmują również geodezyjne pomiary sytuacyjne obiektów ujawnionych w ewidencji gruntów i budynków: znaków i punktów granicznych, użytków gruntowych, konturów klasyfikacyjnych oraz budynków. W świetle przepisów rozporządzenia, czynności wznawiania znaków granicznych i wyznaczania punktów granicznych, wykonywane w trybie art. 39 ustawy, lub czynności ustalania przebiegu granic działek ewidencyjnych, w tym położenia punktów granicznych, wykonywane w trybie przepisów § 37–39 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 38, poz. 454), należy potraktować jako czynności identyfikujące położenie punktów granicznych na

gruncie. Identyfikacja ta, w świetle § 2 pkt 10 rozporządzenia jest częścią składową geodezyjnego pomiaru sytuacyjnego obiektu punktowego, jakim jest punkt graniczny. Mając na uwadze przedstawione regulacje prawne należy skonstatować, że uprawnienia zawodowe nadane w zakresie, o którym mowa w art. 43 pkt 1 ustawy, upoważniają do wykonywania samodzielnych funkcji, związanych z geodezyjnymi pomiarami sytuacyjnymi punktów granicznych, w tym związanych ze wznawianiem znaków granicznych lub wyznaczaniem punktów granicznych w trybie przepisów art. 39 ustawy, a także z ustalaniem punktów granicznych w trybie § 37 – 39 wyżej wymienionego rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków.